
KEN

2023-2027

RAPORT

JAKOŚCI KSZTAŁCENIA W SZKOLE DOKTORSKIEJ

Szkoła Doktorska Politechniki Koszalińskiej

Politechnika Koszalińska

Nazwa i siedziba szkoły doktorskiej

Szkoła Doktorska Politechniki Koszalińskiej

Okres ewaluacji

1.07.2019–10.09.2025

Nazwa podmiotu prowadzącego szkołę doktorską

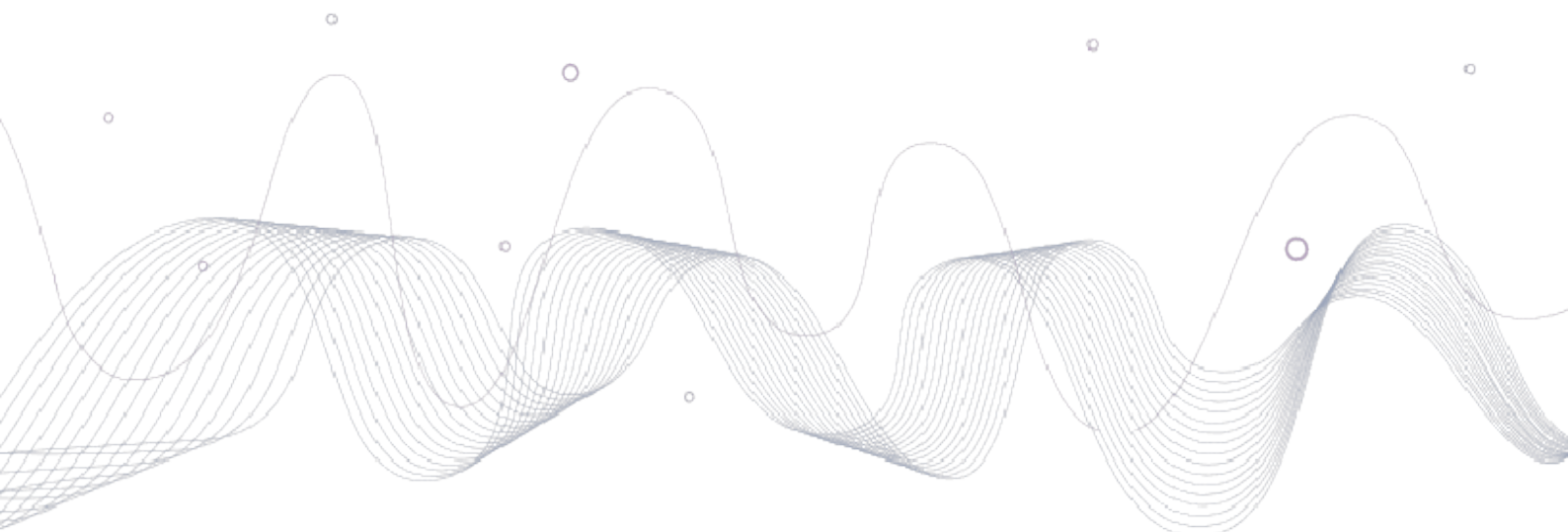
Politechnika Koszalińska

Podmioty współprowadzące szkołę doktorską (gdy jest prowadzona wspólnie)

-

Data sporządzenia raportu

1.12.2025

Skład zespołu oceniającego:

Przewodniczący:

Adam Woźniak

Sekretarz:

Agnieszka Jastrzębska

Członkowie:

Aleksandra Wilczyńska

Artur Ciesielski

Aleksandra Wendorf

Martyna Rzepecka

SPIS TREŚCI

I. Ogólne informacje o szkole doktorskiej	5
II. Informacja o wizytacji i jej przebiegu	7
III. Współpraca podmiotu z samorządem doktorantów	9
IV. Informacje dotyczące szkoły doktorskiej, do których odnoszą się kryteria ustawowe	11
V. Opinia końcowa i rekomendacje	35
VI. Ocena i uzasadnienie	38

I. OGÓLNE INFORMACJE O SZKOLE DOKTORSKIEJ

Nazwa szkoły	Szkoła Doktorska Politechniki Koszalińskiej
Data utworzenia	2019
Data rozpoczęcia kształcenia w szkole doktorskiej	18.11.2019
Podmiot współpracujący przy prowadzeniu kształcenia (nie chodzi o podmioty współtworzące szkołę doktorską)	-
Dziedzina/dziedziny nauki lub sztuki, w której prowadzone jest kształcenie	Dziedzina nauk inżynieryjno-technicznych (od: 01-01-2018) Dziedzina nauk społecznych (od: 01-01-2018) Dziedzina sztuki (od: 01-01-2018)
Dyscyplina/dyscypliny naukowe lub artystyczne, w których prowadzone jest kształcenie	automatyka, elektronika i elektrotechnika (od: 01-01-2018 do: 10-11-2022) inżynieria lądowa i transport (od: 01-01-2018 do: 10-11-2022) inżynieria mechaniczna (od: 01-01-2018) inżynieria lądowa, geodezja i transport (od: 11-11-2022) automatyka, elektronika, elektrotechnika i technologie kosmiczne (od: 11-11-2022) ekonomia i finanse (od: 01-01-2018) nauki o polityce i administracji (od: 01-01-2018) sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki (od: 01-01-2018)
Nazwa/zakres programu kształcenia	Program kształcenia Szkoły Doktorskiej Program kształcenia SD - nauki inżynieryjno-techniczne Program kształcenia SD - nauki społeczne Program kształcenia SD nauki inżynieryjno-techniczne nowy
Liczba osób prowadzących zajęcia	65
Liczba doktorantów odbywających kształcenie w szkole doktorskiej (według stanu na dzień 14.11.2025)	92
Liczba promotorów sprawujących opiekę nad przygotowaniem rozpraw doktorskich (wg stanu na dzień 14.11.2025)	44
Liczba promotorów pomocniczych sprawujących opiekę nad	29

przygotowaniem rozpraw doktorskich
(wg stanu na dzień 14.11.2025)

II. INFORMACJA O WIZYTACJI I JEJ PRZEBIEGU

Wizytacja Szkoły Doktorskiej Politechniki Koszalińskiej została przeprowadzona w dniach 8–9 stycznia 2025 r. przez Zespół Oceniający Komisji Ewaluacji Nauki (KEN). Spotkania odbywały się w pomieszczeniach zapewnionych przez Szkołę Doktorską, a ich przebieg był zgodny z ustalonym harmonogramem.

Dzień pierwszy – 8 stycznia 2025 r. - Wizytacja rozpoczęła się o godz. 10.00 spotkaniem Zespołu Oceniającego z Władzami Szkoły Doktorskiej oraz Władzami Podmiotu prowadzącego szkołę. Celem spotkania było przedstawienie szczegółowego harmonogramu wizytacji, zapoznanie członków zespołu ocenającego z organizacją i funkcjonowaniem Szkoły Doktorskiej oraz omówienie najistotniejszych zagadnień dotyczących celów kształcenia, roli szkoły doktorskiej w strukturze uczelni oraz udziału poszczególnych dyscyplin w realizacji strategii Szkoły Doktorskiej. Władze szkoły i uczelni przedstawiły syntetyczną prezentację kluczowych aspektów działalności szkoły doktorskiej. O godz. 11.00 odbyło się rozszerzone, dwugodzinne spotkanie Zespołu Oceniającego z ciałami powołanymi regulacjami wewnętrznymi odpowiedzialnymi za jakość kształcenia w Szkole Doktorskiej, zespołem przygotowującym raport samooceny oraz administracją szkoły. W spotkaniu uczestniczyły również osoby odpowiedzialne za funkcjonowanie wewnętrznego systemu zapewniania jakości kształcenia, umiędzynarodowienie, wsparcie doktorantów oraz przedstawiciele zespołu ds. kwalifikacji na poziomie 8 PRK. Podczas tego spotkania szczegółowo omówiono kluczowe obszary podlegające ocenie, w tym: adekwatność programu kształcenia i Indywidualnych Planów Badawczych do efektów uczenia się na poziomie 8 PRK, sposoby weryfikacji tych efektów, kwalifikacje nauczycieli akademickich i pracowników naukowych prowadzących kształcenie, jakość procesu rekrutacji, jakość opieki naukowej lub artystycznej, rzetelność przeprowadzania oceny śródkresowej, umiędzynarodowienie oraz skuteczność kształcenia doktorantów. Zespół Oceniający analizował w tym czasie obszerną dokumentację, obejmującą m.in. raport samooceny, raporty Komisji ds. jakości kształcenia, regulaminy rekrutacji i oceny śródkresowej, dokumenty potwierdzające kwalifikacje kadry, opinie Rad Naukowych Dyscyplin o opiekunach naukowych, dane dotyczące umiędzynarodowienia oraz dokumenty potwierdzające liczbę obronionych doktoratów. Po przerwie, o godz. 13.00, Zespół Oceniający przystąpił do analizy losowo wybranych Indywidualnych Planów Badawczych oraz dokumentacji z ocen śródkresowych, co pozwoliło na bezpośrednią ocenę sposobu planowania, realizacji i weryfikacji postępów doktorantów. O godz. 15.00 odbyło się spotkanie z Administracją Szkoły Doktorskiej, podczas którego omawiano kwestie organizacyjne, obieg dokumentów oraz praktyczne aspekty funkcjonowania szkoły. Dzień pierwszy wizytacji zakończył się o godz. 16.00.

Dzień drugi – 9 stycznia 2025 r. - Drugi dzień wizytacji rozpoczął się o godz. 10.00 spotkaniem Zespołu Oceniającego z prowadzącymi zajęcia w Szkole Doktorskiej, opiekunami naukowymi oraz przedstawicielami Rad Naukowych Dyscyplin reprezentowanych w szkole doktorskiej. Dyskusja koncentrowała się na jakości kształcenia doktorantów, współpracy promotor–doktorant, sposobach weryfikacji efektów uczenia się, a także na specyfice kształcenia w poszczególnych dyscyplinach. O godz. 11.00 odbyło się spotkanie z doktorantami wszystkich

roczników oraz z Radą Samorządu Doktorantów. Podczas spotkania Zespół Oceniający zapoznał się z opiniami doktorantów dotyczącymi funkcjonowania Szkoły Doktorskiej, jakości kształcenia, opieki promotorskiej oraz wsparcia instytucjonalnego. Analizowane były również dokumenty związane z działalnością samorządu doktorantów, w tym opinie do programów kształcenia, regulaminu szkoły doktorskiej, kryteriów oceny okresowej pracowników oraz dokumenty potwierdzające przeznaczenie i podział środków finansowych na sprawy doktorantów. Po zakończeniu spotkań merytorycznych, o godz. 12.00 Zespół Oceniający odbył wewnętrzne spotkanie podsumowujące, podczas którego dokonano wstępnej analizy zebranych informacji i dokumentów. O godz. 13.00 odbyło się spotkanie Zespołu Oceniającego z Władzami Szkoły Doktorskiej oraz Władzami Podmiotu. Podczas spotkania przedstawiono ogólny przebieg wizytacji oraz omówiono dalsze etapy postępowania oceniającego. Zakończenie wizytacji nastąpiło o godz. 14.00.

III. WSPÓŁPRACA PODMIOTU Z SAMORZĄDEM DOKTORANTÓW

Współpraca z Radą Doktorantów odbywa się na podstawie Statutu Uczelni oraz Regulaminu Szk. Doktorskiej. Uczelnia wypracowała dobrze funkcjonujący model współpracy z Radą Doktorantów. Zadania Rady określa jej regulamin. Członkowie Rady Doktorantów uczestniczą m.in. w cyklicznych spotkaniach z Radą Szkoły Doktorskiej, opiniują planowane zmiany w dokumentach, m.in. programie kształcenia czy zasadach rekrutacji. Na wniosek doktoranta, przedstawiciel Rady może uczestniczyć w komisji oceniającej. Członkowie Rady Doktorantów mają stały kontakt z Dyrektorem Szkoły Doktorskiej. Samorząd Doktorantów Szkoły Doktorskiej Politechniki Koszalińskiej znajduje się obecnie na etapie intensyfikacji swojej aktywności i stopniowego budowania własnej tożsamości organizacyjnej. Samorząd dysponuje wyodrębnionym budżetem przeznaczonym na działania reprezentacyjne oraz inicjatywy skierowane do społeczności doktorantów. Od roku 2026 Samorząd Doktorantów deklaruje zamiar aktywnego włączenia się w reprezentowanie Szkoły Doktorskiej Politechniki Koszalińskiej na forum ogólnokrajowym takim jak uczestnictwo w zjazdach Krajowej Reprezentacji Doktorantów oraz w ramach Porozumienia Uczelni Technicznych. Działania te należy postrzegać jako istotny krok w kierunku zwiększenia widoczności Szkoły Doktorskiej oraz wzmocnienia głosu doktorantów w środowisku akademickim. Przedstawiciele Samorządu Doktorantów jednoznacznie podkreślali bardzo dobrą współpracę z Dyrektorem Szkoły Doktorskiej, Biurem Szkoły Doktorskiej oraz Władzami Rektorskimi Uczelni. Relacje te oceniane są jako oparte na wzajemnym zaufaniu, otwartości oraz gotowości do współdziałania. W tym zakresie nie zgłoszono żadnych zastrzeżeń ani uwag wymagających interwencji. Doktoranci mogą też liczyć na spotkania i rozmowy z przedstawicielami Szkoły Doktorskiej w sytuacjach dla samorządu i doktorantów istotnych. Samorząd Doktorantów może też liczyć na wsparcie finansowe dyrektora SD. W ocenie Ekspertów kwota przeznaczona na to wsparcie jest relatywnie mała, co jest wartością ponownego rozpoznania na poziomie zarządczym Uczelni. Doktoranci nie zgłaszają krytycznych uwag dotyczących konstrukcji programu kształcenia. Podkreślają natomiast znaczenie pracy w małych grupach oraz indywidualnego podejścia do procesu kształcenia. Istotnym elementem programu jest możliwość współdecydowania o ofercie kursów fakultatywnych – doktoranci, poprzez wybory dokonywane w trybie naboru, wpływają na to, które zajęcia są uruchamiane, przy czym wybór ten każdorazowo podlega zatwierdzeniu przez promotorów. Szkoła Doktorska utrzymuje stałą i konstruktywną współpracę z Samorządem Doktorantów, który, pomimo stosunkowo niedawnego powołania, już ugruntował swoją pozycję jako aktywny i ważny partner w dialogu dotyczącym kształcenia oraz warunków rozwoju doktorantów. Współpraca ta ma charakter systematyczny i opiera się na zasadach otwartości oraz wzajemnego poszanowania. Jej przejawem są regularne, częste spotkania robocze pomiędzy reprezentantami Samorządu a kierownictwem i administracją Szkoły, które służą rzeczowej wymianie informacji, konsultacji planowanych działań oraz wspólnemu rozwiązywaniu ewentualnych kwestii wymagających interwencji. Na początku roku akademickiego odbywają się szkolenia oraz spotkania dla uczestników Szkoły Doktorskiej, mające na celu zaprezentowanie sposobu i zasad funkcjonowania szkoły. Działania Rady Doktorantów obejmują również organizację imprez integracyjnych, szkoleń i warsztatów. Samorząd Doktorantów organizuje także spotkania integracyjne doktorantów, z których jedno odbyło się w formule wydarzenia rekreacyjnego.

Frekwencja na tym wydarzeniu była jednak umiarkowana, co wskazuje na potrzebę dalszego poszukiwania form aktywności odpowiadających oczekiwaniom i możliwościom szerokiego grona doktorantów. Zaangażowanie ze strony doktorantów w tworzeniu Samorządu doktorantów zostało ocenione jako relatywnie niskie oraz w korzystaniu z wydarzeń organizowanych przez samorząd dla doktorantów. Doktoranci przy wsparciu Samorządu doktorantów nie wybrali do tej pory „męża zaufania”, który ma reprezentować ich w sytuacjach konfliktowych, być głosem doradczym, wspierać w tematach dotyczących funkcjonowania szkoły. Całokształt przedstawionych informacji wskazuje na prawidłowo funkcjonującą współpracę Szkoły Doktorskiej z Samorządem Doktorantów oraz sprzyjające warunki do dalszego rozwoju aktywności samorządowej. Szkoła doktorska realizuje współpracę z doktorantami w pozytywny i zaangażowany sposób. Podczas rozmów z ekspertami pojawiła się propozycja rozszerzenia udziału przedstawicieli Samorządu Doktorantów w życiu instytucjonalnym Uczelni, m.in. poprzez zapraszanie reprezentanta doktorantów na posiedzenia Kolegium Rektorskiego. Propozycja ta spotkała się z bardzo pozytywnym odbiorem ze strony władz Uczelni oraz deklaracją gotowości do jej wdrożenia. Świadczy to o wysokim poziomie dialogu, wzajemnego zaufania oraz partnerskiego traktowania doktorantów w procesach decyzyjnych. Warto rozważyć także zaktualizowanie strony internetowej SK, na której np. brakuje zakładki poświęconej Samorządowi doktorantów (podczas wizytacji w Szkole Doktorskiej otrzymaliśmy informację, że ta jest w budowie), natomiast dobrze funkcjonują social media (Facebook), na których udostępniane są przez samorząd sprawy ważne z punktu widzenia doktoranta i bieżące.

IV. INFORMACJE DOTYCZĄCE SZKOŁY DOKTORSKIEJ, DO KTÓRYCH ODNOSZĄ SIĘ KRYTERIA USTAWOWE

- **Adekwatność programu kształcenia oraz indywidualnych planów badawczych do efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 PRK oraz ich realizacja:**

Politechnika Koszalińska przygotowała Program Kształcenia w Szkole Doktorskiej (SD). Aktualna wersja obowiązuje od r. akad. 2022/2023. Program kształcenia został zatwierdzony przez Radę Szkoły Doktorskiej 1.03.2022, pozytywnie zaopiniowany przez Samorząd Doktorantów 3.03.2022 oraz przyjęty uchwałą nr 31/2022 Senatu Politechniki Koszalińskiej 30.03.2022; był dwukrotnie modyfikowany w ewaluowanym okresie. Określa on cele kształcenia, opis efektów uczenia się, sposób weryfikacji oraz macierze efektów uczenia się w odniesieniu do zajęć (kursów) w ramach modułów kształcenia. Obejmuje 560 godzin zajęć (54 pkt. ECTS) oraz 160 pkt. ECTS dot. realizacji indywidualnego planu badawczego. Struktura programu składa się z 6 modułów tj. (1) Zajęć ogólnych (75 godz., 6 ECTS); (2) Warsztatu badacza (90 godz., 13 ECTS); (3) Języka angielskiego (90 godz., 6 ECTS); (4) Zajęć w ramach dyscypliny (180 godz., 24 ECTS) - obejmujących zajęcia obieralne (30 godz., 4 ECTS na semestr), wybierane z listy kursów przygotowanych przez Rady Naukowe Dyscyplin (RND); (5) przygotowania pedagogicznego (45 godz., 5 ECTS); (6) Indywidualnego planu badawczego (80 godz., 160 ECTS). Praktyka dydaktyczna odbywa się na VI i VII semestrze w formie współprowadzenia zajęć ze studentami i kończy się zaliczeniem. Konstrukcja programu kształcenia w SD opiera się na wyraźnym rozdzieleniu ramowego programu kształcenia od szczegółowych planów studiów. Programy ramowe są wyodrębnione, natomiast plany studiów funkcjonują jako dokumenty odrębne, co z jednej strony zapewnia elastyczność organizacyjną, z drugiej jednak może powodować trudności interpretacyjne na etapie rekrutacji. Kandydaci mogą mieć problemy z analizą planów np. w kontekście macierzy pokrycia efektów uczenia się. Doktoranci wskazują, że znacznie bardziej przejrzystą i intuicyjną formą prezentacji programu jest siatka studiów, ułatwiająca zrozumienie struktury i sekwencji kształcenia. Dla każdej dziedziny nauki opracowano odrębne programy kształcenia. Część przedmiotów występuje we wszystkich programach, przy czym ich zakresy merytoryczne oraz sposoby weryfikacji efektów uczenia się są zróżnicowane i dostosowane do specyfiki poszczególnych dyscyplin naukowych. Stwierdza się, że sposób realizacji programu kształcenia oraz IPB ma na celu osiągnięcie efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 Polskiej Ramy Kwalifikacji (PRK). SD opracowała kompletny zestaw efektów uczenia się dla opracowanego programu kształcenia, zawierający wszystkie efekty przewidziane w rozporządzeniu MNiSW z dnia 14 listopada 2018 r. W ramach programu kształcenia przygotowywane i weryfikowane są sylabusy zajęciowe. Aktywność naukowa lub artystyczna doktorantów i upowszechniania jej wyników, określone w IPB, są adekwatne do efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 PRK. Poprawność tego przypisania podlega kontroli formalnej i merytorycznej. Dyrektor SD posiada uprawnienie do wnioskowania o korektę IPB również po jego zatwierdzeniu, w szczególności w przypadku stwierdzenia błędów. Również Regulamin SD jest koherentny z IPB, określając niezbędne elementy i zadania opisów IPB. Warunki przygotowywania IPB są zgodne z wymogami ustawy (art. 202 PSWiN). W IPB zaplanowano aktywności badawcze i upowszechnianie wyników pracy. IPB wskazuje i weryfikuje sposoby, metody i efektywność współpracy doktoranta z promotorem. W Regulaminie SD znalazły się wymagania, dotyczące wyboru języka, w którym przygotowany ma być IPB. Harmonogram przygotowania rozprawy doktorskiej jest ustalony regulaminem SD. Realność i jakość jego wykonania jest każdorazowo weryfikowana i zatwierdzana przez promotora. Istotnym elementem jest także aspekt umiędzynarodowienia celem wzmacnianie mobilności akademickiej doktorantów, w tym udział

w stażach zagranicznych, konferencjach międzynarodowych oraz współpracy badawczej z ośrodkami zagranicznymi. Wdrażane są elementy innowacyjności w kształceniu doktoranckim np. stosowania nowoczesnych metod dydaktycznych oraz form pracy sprzyjających rozwojowi kompetencji badawczych. Analiza sformułowanych efektów uczenia się wskazuje na konieczność dodatkowego zweryfikowania odniesienia do konkretnych dyscyplin naukowych. W opisach efektów dominują ujęcia ogólne, oparte na powszechnie przyjętych kategoriach efektów kształcenia, co utrudnia jednoznaczne przypisanie ich do specyfiki poszczególnych dyscyplin. Taki stan rzeczy ogranicza czytelność programu kształcenia oraz utrudnia ocenę adekwatności efektów uczenia się względem oczekiwanych kompetencji właściwych dla danej dyscypliny naukowej. Jednocześnie należy podkreślić, że dla każdej dyscypliny opracowano odrębny program kształcenia, w ramach którego przewidziano również ofertę przedmiotów fakultatywnych. Część efektów uczenia się została jednak celowo przeniesiona do realizacji i weryfikacji w ramach IPB. Efekty uczenia się odpowiadające poziomowi 2 PRK, obejmujące wymagania określone dla poziomu 8, zostały formalnie uwzględnione w Regulaminie SD. Weryfikacja odbywa się w cyklu semestralnym i kończy się oceną pozytywną, negatywną lub warunkową. Na doktoranta nałożony jest jednoznaczny obowiązek realizacji przyjętych efektów uczenia się, przy czym kompetencje społeczne stanowią integralny element systemu oceniania. W przypadku niespełnienia wymagań uruchamiane są procedury naprawcze, a w skrajnych przypadkach – procedura skreślenia z listy doktorantów. Stwierdza się ponadto, że sposób realizacji interdyscyplinarności procesu kształcenia pozwala na osiągnięcie efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 PRK. Interdyscyplinarność kształtuje różne aspekty szkoły doktorskiej poprzez jej wyjściową strukturę, program kształcenia, realizowane projekty badawcze, wsparcie naukowe, w tym promotorzy i opiekunowie naukowcy, współpracę międzynarodową i międzyuczelnianą, finansowanie i możliwości uzyskania grantów, jak również kariery po uzyskaniu stopnia doktora. Proces doskonalenia programu kształcenia jest rzetelny, ukierunkowany na poprawę jego adekwatności do efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 PRK. Zakres działań związanych z zarządzaniem procesem jakości kształcenia w szkołach doktorskich, obejmuje obecność w regulaminie system umożliwiający weryfikację różnych aspektów procesu kształcenia. Efekty uczenia się sprawdzane są, czy zostały właściwie przypisane do dyscyplin i w pełni oddają zakres kwalifikacji poziomu 8 PRK. W regulaminie szkoły doktorskiej określono rozwiązania systemowe umożliwiające weryfikację kluczowych aspektów procesu kształcenia, w tym zgodności efektów uczenia się z wymaganiami poziomu 8 PRK oraz ich właściwego przypisania do poszczególnych dyscyplin naukowych. Podlegają one regularnej kontroli pod kątem kompletności, aktualności oraz spójności z zakresem kwalifikacji na poziomie 8 PRK, oraz czy zostały prawidłowo przypisane do dyscyplin, w których doktoranci uzyskują stopień naukowy. Proces ten ma charakter praktyczny i ciągły – obejmuje systematyczne sprawdzanie efektywności przyjętych rozwiązań oraz wprowadzanie korekt w odpowiedzi na zidentyfikowane potrzeby lub nieprawidłowości. Ocena śródkresowa, odbywa się po 2 roku kształcenia w SD i przeprowadzana jest przez komisję z udziałem osoby spoza uczelni, ekspertem w reprezentowanej dyscyplinie. Pozwala to w sposób rzetelny ocenić postępy doktoranta w realizacji IPB oraz postępów w przygotowaniu rozprawy doktorskiej. Do tej pory wszyscy doktoranci przeszli pozytywną ocenę śródkresową (36 doktorantów).

Podsumowując, stwierdza się, że efekty uczenia się opisane w Programie kształcenia są kompletne i adekwatne do efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 PRK. Stwierdza

się ponadto, iż sformułowane efekty uczenia się w odniesieniu do poszczególnych składników 8 poziomu PRK odzwierciedlają przygotowanie absolwenta SD do samodzielnego prowadzenia pracy naukowej, jak również dbałość o rozwój doktorantów. Zarówno Macierze efektów uczenia się, jak i Ramowe programy kształcenia zostały opracowane osobno dla każdej z dziedzin: nauk inżyniersko-technicznych, nauk społecznych oraz sztuki. Efekty uczenia odnoszą się więc do dyscyplin, w których doktoranci mogą uzyskiwać stopnie naukowe. Jednakże tabela dotycząca kryteriów decydujących o ocenie, nie zakłada obowiązku osiągnięcia przez doktorantów wszystkich efektów kształcenia. Wyjaśniono, że są one osiągane i kładzie się na to szczególny nacisk w Szkole Doktorskiej, jednak sugeruje się poprawę tabeli tak, aby nie dopuszczała takich przypadków, w kolejnej iteracji programu kształcenia. Program kształcenia oraz ramowe programy kształcenia (tzw. siatki), a także karty poszczególnych kursów są udostępnione na stronie SD. Efekty uczenia się dla poszczególnych kursów realizowanych zgodnie z Ramowymi Programami Kształcenia opisane są w kartach tych kursów, przy czym sugeruje się bardziej szczegółową weryfikację efektów uczenia, iż nie zawsze efekty uczenia się wskazane w kartach kursów, pokrywają się Macierzami efektów uczenia się. Część kursów realizuje od 4 do nawet 7-8 efektów uczenia się, w tym efektów z zakresu kompetencji społecznych, co może być zbyt dużą ilością jak np. na wykłady. Stąd sugeruje się, aby zweryfikować wszystkie karty kursów pod kątem zgodności efektów uczenia się z macierzami oraz prawidłowości formułowania efektów uczenia się dla poszczególnych kursów. Lista kursów obieralnych dostępna jest na stronie internetowej SD w zakładce dla doktorantów „program kształcenia”. Niestety w angielskiej wersji językowej strony, takiego dostępu do listy przedmiotów nie ma, stąd należy ją zaktualizować.

- **Sposób weryfikacji efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 PRK:**

Kształcenie w Szkole Doktorskiej jest prowadzone na podstawie ramowego programu kształcenia oraz indywidualnego planu badawczego (IPB), prowadzi do osiągnięcia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 Polskiej Ramy Kwalifikacji, a efekty uczenia się są osiągnięte w wyniku m.in. realizacji ramowego programu kształcenia, odrębnego dla każdej dziedziny nauki oraz realizacji indywidualnego planu badawczego. Zarówno efekty uczenia się, jak i sposoby ich weryfikacji są określone w różnych dokumentach: Regulaminie SD (uchwała Senatu PK z 29.03.2023) Programie kształcenia, kartach poszczególnych kursów. Sposób weryfikacji efektów uczenia się jest zgodny z wymaganiami dla kwalifikacji na poziomie 8 PRK. Obejmuje program kształcenia, indywidualny plan badawczy, a także ocenę śródkresową. System kształcenia w Szkole Doktorskiej (SD) Politechniki Koszalińskiej posiada mechanizmy weryfikacji efektów uczenia się, polegające na ocenie, w jakim stopniu doktoranci osiągnęli określone cele kształcenia. Weryfikacja ma na celu sprawdzenie, czy po zakończeniu zajęć lub/i całego kursu/programu uczestnicy posiadają oczekiwane kwalifikacje w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, przy czym dla poziomu 8 PRK kwalifikacje pełne potwierdza ostatecznie dyplom doktorski, zgodnie z przepisami art. 186 ust.1 PSWiN. Weryfikacja efektów uczenia się w SD obejmuje rozwiązania systemowe oraz wymagania stawiane doktorantom w procesie uzyskiwania stopnia doktora i jest spójna z koncepcją kształcenia szkoły doktorskiej. Okresem zaliczeniowym jest semestr, do którego przypisano odpowiednie efekty uczenia się. Zaliczenie zajęć i potwierdzenie efektów może odbywać się w formie zaliczenia z oceną lub bez oceny, na podstawie sprawdzianów pisemnych lub ustnych, prac zaliczeniowych, projektów, prezentacji lub innych form. Zaliczeń oraz wpisów w systemie USOS dokonuje prowadzący zajęcia. Ewaluacja postępów doktoranta dokonywana jest w szczególności na podstawie (i) oceny śródkresowej przeprowadzanej w połowie okresu kształcenia; (ii) cyklicznej oceny bieżących postępów doktoranta realizowanych w trybie seminaryjnym przed właściwą Radą Dyscypliny Naukowej i/lub Radą Szkoły Doktorskiej. Dodatkowo, zbierane są semestralne opinie promotora (promotorów) lub promotora i promotora pomocniczego o postępach naukowych, postępach w przygotowaniu rozprawy doktorskiej oraz realizacji efektów uczenia się objętych indywidualnym planem badawczym. Zaliczenie zajęć i potwierdzenie efektów uczenia się objętych ramowym programem kształcenia, może odbyć się w drodze egzaminu, zaliczenia na ocenę, zaliczenia bez oceny. Egzaminy i zaliczenia mogą mieć formę pisemnych lub ustnych sprawdzianów wiedzy i umiejętności; zaliczenie zajęć może odbywać się także na podstawie pisemnych prac zaliczeniowych, projektów multimedialnych, prezentacji, itp. Formę zaliczenia przedmiotu określa karta kursu. O sposobie przeprowadzenia egzaminu lub zaliczenia nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia informuje doktorantów przed rozpoczęciem cyklu zajęć. Stwierdza się dostępność i jednoznaczność zasad weryfikacji efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 PRK. Zasady weryfikacji efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 Polskiej Ramy Kwalifikacji są w szkole doktorskiej sformalizowane i dostępne w dokumentach wewnętrznych, w szczególności w regulaminie szkoły doktorskiej oraz w sylabusach poszczególnych przedmiotów. Dokumenty te określają ogólne ramy oceniania, role uczestników procesu kształcenia oraz podstawowe formy zaliczenia zajęć. W sylabusach przedmiotów widoczne jest przypisanie efektów uczenia się do konkretnych form ich weryfikacji. Najczęściej stosowanymi metodami są prezentacje, opracowania własne doktorantów oraz zadania projektowe, które pozwalają na ocenę stopnia opanowania wiedzy

oraz umiejętności jej praktycznego zastosowania w pracy badawczej. Formy takie jak kolokwia czy egzaminy występują sporadycznie lub nie są stosowane, co jest spójne z charakterem kształcenia doktoranckiego, ukierunkowanego na rozwój kompetencji badawczych i analitycznych. Jednocześnie należy zauważyć, że szczegółowe zasady zaliczenia przedmiotów pozostają w dużej mierze w gestii prowadzących zajęcia, którzy określają je indywidualnie w kartach przedmiotów. Choć rozwiązanie to sprzyja elastyczności i dostosowaniu metod weryfikacji do specyfiki przedmiotu oraz relacji mistrz–uczeń, może prowadzić do zróżnicowanego poziomu jednoznaczności zasad oceniania pomiędzy poszczególnymi kursami. Stwierdza się ponadto transparentność i rzetelność procesu weryfikacji efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 PRK. Proces weryfikacji efektów uczenia się w szkole doktorskiej ma charakter wieloetapowy i opiera się na zróżnicowanych narzędziach oceny, dostosowanych do celów kształcenia na poziomie 8 PRK. Obejmuje on zarówno ocenę osiągnięć dydaktycznych w ramach zajęć, jak i postępów w realizacji pracy badawczej. Sprawdzana jest zarówno znajomość wiedzy teoretycznej, jak i umiejętność jej zastosowania w indywidualnej pracy doktorskiej. Efekty uczenia się osiągnięte w ramach różnych kursów mogą być zróżnicowane, jednak ostateczna ocena ma charakter łączny i uwzględnia całościowy rozwój doktoranta. Istotnym elementem systemu są raporty semestralne składane przez promotorów oraz raporty roczne przygotowywane przez doktorantów, które stanowią podstawę bieżącej oceny postępów badawczych. Proces ten odbywa się w warunkach bezpośredniej relacji mistrz–uczeń, w niewielkich grupach, co sprzyja indywidualnemu podejściu oraz umożliwia przekazywanie konstruktywnej informacji zwrotnej. Doktoranci potwierdzają, że stosowane narzędzia weryfikacji pozwalają na obiektywną ocenę ich osiągnięć i wspierają dalszy rozwój naukowy. Stwierdza się rzetelność procesu doskonalenia sposobów weryfikacji efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 PRK. Szkoła doktorska wdrożyła mechanizmy systematycznej ewaluacji sposobów weryfikacji efektów uczenia się, które odpowiadają zasadom ewaluacji ex-ante, ex-post, on-going oraz mid-term. Należy podkreślić, że ewaluacja mid-term funkcjonuje jako odrębny zbiór działań i nie jest tożsama z oceną śródkresową doktorantów. W 2023 roku przeprowadzono wewnętrzny audyt szkoły doktorskiej, obejmujący analizę funkcjonowania systemu kształcenia i weryfikacji efektów uczenia się. Wyniki audytu zostały ujęte w sprawozdaniu z działalności szkoły doktorskiej oraz przedstawione na posiedzeniu Senatu uczelni. Dodatkowo realizowana jest regularna ankietyzacja zajęć dydaktycznych, której wyniki są omawiane z doktorantami podczas cyklicznych spotkań z dyrektorem szkoły doktorskiej. Spotkania te są dokumentowane w formie notatek, a zgłaszane przez doktorantów propozycje zmian w programie kształcenia są analizowane pod kątem możliwości ich wdrożenia. System doskonalenia obejmuje również ogólnouczelniany regulamin hospitacji zajęć, który dotyczy także prowadzących zajęcia w szkole doktorskiej. Ponadto przedstawiciel doktorantów uczestniczy w pracach komisji jakości kształcenia, co wzmacnia transparentność i partycypacyjny charakter procesu doskonalenia.

Podsumowując, z perspektywy doktorantów system weryfikacji efektów uczenia się funkcjonuje prawidłowo i spełnia swoje cele, co potwierdzają ich pozytywne opinie dotyczące rzetelności i skuteczności stosowanych rozwiązań. W wyniku analizy dostępnych dokumentów Komisja stwierdziła, iż proces weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych w wyniku realizacji IPB jest szczegółowo opisany, transparentny oraz rzetelny. Zwrócono jednak uwagę na fakt, iż część odpowiedzialności za raportowanie postępów naukowych i realizacji

efektów uczenia się w ramach IPB została przerzucona na promotora/promotorów. Rekomenduje się, aby rozważyć rozwiązanie polegające na tym, żeby doktoranci co semestr przygotowywali sprawozdanie/raport z realizacji zadań zaplanowanych w IPB, a promotor to sprawozdanie opiniował/potwierdzał osiągnięcia doktoranta. W trakcie wizytacji zwrócono uwagę na to, iż w załączonym ramowym programie brakuje wskazania sposobów zaliczenia poszczególnych kursów, a sposoby weryfikacji efektów uczenia się, które wskazano w kartach kursów nie są spójne z tymi określonymi Regulaminie SD/Programie kształcenia (egzamin/zaliczenie z oceną/zaliczenie bez oceny). Mając na uwadze zasadę transparentności oraz potrzebę zapewnienia doktorantom pełnego i trwałego dostępu do informacji zwrotnej, rekomenduje się dostosowanie opisu form zaliczania poszczególnych kursów do wytycznych z Programu kształcenia, jak również wskazanie reżimu dla poszczególnych kursów (egzamin/zaliczenie). W raporcie samooceny przygotowanym przez jednostkę nie umieszczono adekwatnych informacji dotyczących doskonalenia sposobów weryfikacji efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 PRK. W trakcie wizytacji uzyskano dostęp do Raportu z wewnętrznej ewaluacji jakości kształcenia oraz opieki naukowej sprawowanej przez promotorów (z dn. 13.02.2024 r.), natomiast w raporcie tym został jedynie przedstawiony funkcjonujący sposób weryfikacji efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 PRK, zabrakło krytycznej analizy tego systemu oraz jakichkolwiek wniosków, które dotyczyłyby potencjalnych zmian w tym obszarze.

- **Kwalifikacje nauczycieli akademickich lub pracowników naukowych prowadzących kształcenie w szkole doktorskiej:**

Szkoła Doktorska Politechniki Koszalińskiej zleca realizację zajęć przewidzianym programem kształcenia jednostkom. Nauczyciele akademicy prowadzący zajęcia to pracownicy naukowo-dydaktyczni, naukowci lub inne osoby posiadające znaczący dorobek naukowy opublikowany w okresie ostatnich 5 lat lub znaczące doświadczenie praktyczne w tematyce przewidzianych zajęć. Zajęcia prowadzone są z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość (w j. polskim i j. angielskim). Obecnie, w proces kształcenia w Szkole Doktorskiej jest zaangażowanych 16 osób z tytułem profesora, 32 osoby ze stopniem doktora habilitowanego oraz 17 osób ze stopniem doktora, które pełnią głównie funkcję promotorów pomocniczych. Stwierdza się adekwatność dorobku naukowego lub artystycznego i dorobku zawodowego oraz aktywności naukowej lub artystycznej i aktywności zawodowej tych osób do zakresu prowadzonego kształcenia doktorantów. Kształcenie w szkole doktorskiej jest prowadzone przez odpowiednio dobraną kadrę, posiadającą stosowne kwalifikacje w obszarze realizowanego programu kształcenia, w szczególności uznany dorobek naukowy lub artystyczny i kompetencje w zakresie opieki naukowej lub artystycznej, a także adekwatny dorobek zawodowy. Jakość działań podejmowanych na rzecz rozwoju zawodowego nauczycieli akademickich uczestniczących w kształceniu w szkole doktorskiej, w szczególności w zakresie sprawowania funkcji promotora lub promotora pomocniczego, należy ocenić pozytywnie. Zarówno podmiot prowadzący szkołę doktorską, jak i sami nauczyciele akademicy podejmują systematyczne działania ukierunkowane na podnoszenie kompetencji niezbędnych do realizacji zadań dydaktycznych i opiekuńczych. Nauczyciele akademicy prowadzący kształcenie w szkole doktorskiej rozwijają swoje kwalifikacje w dwóch zasadniczych obszarach: własnego rozwoju naukowego lub artystycznego; sprawowania opieki naukowej lub artystycznej nad doktorantami. Aktywność ta obejmuje zarówno udział w projektach badawczych, konferencjach i stażach naukowych, jak i doskonalenie kompetencji związanych z planowaniem, monitorowaniem i oceną postępów pracy doktorskiej. Szczególny nacisk kładziony jest na rozwój kompetencji przekrojowych, kluczowych z punktu widzenia roli promotora. Działania rozwojowe odnoszą się m.in. do wzmacniania umiejętności krytycznego myślenia, kreatywności, podejmowania inicjatywy oraz skutecznego rozwiązywania problemów badawczych. Obejmują one także kompetencje związane z oceną ryzyka, podejmowaniem decyzji oraz prowadzeniem działalności naukowej zgodnie z zasadami rzetelności i etyki badań. Działania podejmowane przez podmiot prowadzący szkołę doktorską w zakresie weryfikacji kwalifikacji nauczycieli akademickich zaangażowanych w kształcenie doktorantów są osadzone w obowiązujących przepisach prawa i realizowane w sposób systemowy. Podstawę stanowią ustawowe kryteria oceny nauczycieli akademickich określone w Rozporządzeniu Ministra Edukacji i Nauki z dnia 27 września 2021 r. (Dz.U. 2021 poz. 1847), § 2 ust. 3, obejmujące dorobek naukowy i dydaktyczny, aktywność zawodową i naukową, zaangażowanie w kształcenie doktorantów oraz rozwój zawodowy, a także działalność promocyjną i organizacyjną. Szczegółowe kryteria oceny i weryfikacji kwalifikacji nauczycieli akademickich są doprecyzowywane autonomicznie – zarówno na poziomie szkoły doktorskiej, jak i uczelni – z uwzględnieniem profilu naukowego i dydaktycznego uczelni, specyfiki prowadzonego kształcenia oraz priorytetów rozwoju kadry akademickiej. W praktyce oznacza to możliwość różnicowania kryteriów w zależności od dyscypliny, w tym także uwzględniania jej dynamiki rozwojowej (np. w naukach o polityce i

administracji czy w obszarze sztuki). Istotnym elementem weryfikacji kwalifikacji promotorów i promotorów pomocniczych jest jakość współpracy z doktorantami, w tym forma i częstotliwość kontaktów, monitorowanie postępów w realizacji Indywidualnego Planu Badawczego oraz wspieranie aktywności naukowej doktorantów, w szczególności w zakresie przygotowywania wniosków grantowych i udziału w konferencjach. Promotorzy składają raporty semestralne, natomiast doktoranci raporty roczne, które często przygotowywane są we współpracy i omawiane podczas seminariów. Promotor dokonuje oceny postępów doktoranta w realizacji IPB, co stanowi ważny element bieżącej weryfikacji jakości opieki naukowej. Procedura oceny śródkresowej jest postrzegana zarówno przez doktorantów, jak i pracowników jako rzetelna i dobrze zaprojektowana. dotychczas wszystkie oceny śródkresowe miały charakter pozytywny. Jednocześnie zdarzają się sytuacje, w których po pozytywnej ocenie śródkresowej pojawiają się negatywne raporty promotora, co wskazuje na niezależność bieżącej oceny postępów od formalnej procedury śródkresowej. Należy jednak zauważyć, że członkowie komisji oceniających, w tym eksperci zewnętrzni, nie prowadzą bezpośrednich rozmów z promotorami, co może ograniczać pełny obraz jakości sprawowanej opieki promotorskiej. Rzetelność weryfikacji kwalifikacji kadry znajduje również odzwierciedlenie w procedurze tworzenia oferty tematów doktoratów. Promotorzy zobowiązani są do zgłaszania propozycji tematów, które następnie mogą być modyfikowane na etapie rozmów z kandydatami. Karty tematów są zatwierdzane przez rady naukowe dyscyplin, a następnie przekazywane do szkoły doktorskiej jako oficjalna oferta rekrutacyjna. Promotor, zgłaszając temat, musi wykazać swój dorobek naukowy oraz dostępność zasobów niezbędnych do realizacji doktoratu. Sylwetki promotorów są corocznie aktualizowane, opiniowane przez rady naukowe dyscyplin i zatwierdzane przez Radę Szkoły Doktorskiej. Dodatkowe kryteria weryfikacji kwalifikacji obejmują m.in. liczbę zrealizowanych doktoratów, aktywność w pozyskiwaniu grantów oraz jakość wywiązywania się z obowiązków promotorskich. Rady naukowe dyscyplin prowadzą w tym zakresie szczegółową, merytoryczną kontrolę, w tym ocenę zaangażowania promotora i promotora pomocniczego w trakcie realizacji doktoratu. System weryfikacji ujawnia jednocześnie pewne wyzwania. Promotorzy mają ograniczony formalny wpływ na ocenę kwalifikacji kandydatów na etapie rekrutacji, co skutkuje niewielką wiedzą o ich przygotowaniu na wejściu. Wysoka liczba skreśleń w trakcie pierwszego roku lub po jego zakończeniu wynika głównie z trudności w godzeniu pracy zawodowej z doktoratem, czynników losowych oraz atrakcyjnych ofert zatrudnienia poza uczelnią. W zakresie umiędzynarodowienia i aktywności środowiskowej kadry odnotowuje się mobilność pracowników zaangażowanych w kształcenie doktorantów, m.in. w ramach projektów UE, programów ERASMUS i CEEPUS oraz inicjatyw takich jak EU4DUAL czy „Solidarni z Ukrainą”. Mobilność ta obejmuje wyjazdy naukowe, dydaktyczne i artystyczne, udział w konferencjach oraz wizyty zagranicznych specjalistów. Jednocześnie wskazywany jest problem z klasyfikacją i centralnym raportowaniem tych aktywności do szkoły doktorskiej, co ogranicza pełną analizę danych.

Podsumowując, działania podejmowane przez SD w celu weryfikacji kwalifikacji osób zaangażowanych w kształcenie doktorantów mają charakter rzetelny, wielowymiarowy i formalnie umocowany. System obejmuje zarówno ocenę dorobku i aktywności kadry, jak i monitorowanie jakości współpracy promotorskiej. Jednocześnie identyfikowane są obszary wymagające dalszego doprecyzowania, w szczególności w zakresie spójności informacji, udziału promotorów w procesach oceny oraz systemowego wykorzystania danych o

mobilności i aktywności międzynarodowej. Kwalifikacje nauczycieli akademickich prowadzących kształcenie w SD są odpowiednie i zapewniają realizację procesu kształcenia na poziomie wymaganym dla kwalifikacji 8 PRK. Kadra posiada dorobek naukowy, doświadczenie badawcze oraz kompetencje dydaktyczne adekwatne do prowadzonych zajęć i opieki nad doktorantami. Istniejące procedury rekrutacji i weryfikacji kadry są skuteczne i zapewniają, że doktoranci pozostają pod opieką specjalistów o ugruntowanej pozycji naukowej oraz odpowiednich kompetencjach dydaktycznych. Stan ten w pełni odpowiada misji Szkoły Doktorskiej i stwarza optymalne warunki dla rozwoju naukowego jej wychowanków. Dorobek naukowy i zawodowy oraz dorobek artystyczny osób prowadzących kształcenie doktorantów jest adekwatny do prowadzonego procesu kształcenia. Nauczyciele akademicy prowadzący kształcenie charakteryzują się wysoką aktywnością badawczą i publikacyjną w wymiarze krajowym i międzynarodowym, zgodną z profilem i zakresem kształcenia w Szkole Doktorskiej. Zarówno opiekunowie naukowcy, jak i wykładowcy prowadzący kursy realizowane w ramach programu kształcenia to naukowcy posiadający znaczący i aktualny dorobek naukowy opublikowany w okresie ostatnich 5 lat lub znaczące doświadczenie praktyczne. Politechnika Koszalińska oferuje również szeroki zakres wsparcia rozwoju zawodowego nauczycieli akademickich prowadzących kształcenie w SD - zapewnia szkolenia oraz prowadzi cykliczne spotkania umożliwiające rozwijanie kompetencji kluczowych w procesie kształcenia ukierunkowanego na uzyskanie efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 PRK. Wprowadzony jest system motywacyjny (tzw. dodatki jakościowe), wspierające rozwój naukowy nauczycieli akademickich, wnoszących istotny wkład w rozwój uczelni i uzyskiwaną pozycję naukową. Na podstawie dostępnych analizy dokumentów stwierdzono, że w praktyce nauczyciele akademicy prowadzący kształcenie w SD podnoszą swoje kwalifikacje i kompetencje.

- **Jakość procesu rekrutacji:**

Zasady rekrutacji do SD są uchwalane corocznie przez Senat PK i publikowane na stronie internetowej SD, podobnie jak inne dokumenty dotyczące funkcjonowania SD. Zarówno Zasady rekrutacji, Program kształcenia jak i Regulamin szkoły doktorskiej zostały opublikowane w BIP w odpowiednich terminach, określonych w art. 358 ust. 2 P.S.W.N. Podmiot zapewnia potencjalnym kandydatom możliwość zapoznania się z kadrą szkoły doktorskiej, jej osiągnięciami, dostępną infrastrukturą, katalogiem prowadzonych badań oraz współpracą naukową z innymi ośrodkami. Kryteria rekrutacji są jednoznaczne. Dokumenty dotyczące rekrutacji do SD oraz zasady funkcjonowania SD Politechniki Koszalińskiej dostępne są na stronie uczelni pod adresem: <https://www.tu.koszalin.pl/szkoladoktorska>. Na stronie internetowej SD Politechniki Koszalińskiej zasady rekrutacji oraz terminy z nią związane są jawne i czytelne. Znajdują się one zarówno w zakładce rekrutacja, jak i w głównej zakładce „o nas”; „akty prawne”. Szkoła Doktorska jest otwarta na kandydatów z różnych ośrodków w kraju i z zagranicy. Sposób rekrutacji uwzględnia również potrzeby osób z niepełnosprawnościami. W ocenie komisji proces rekrutacji przebiega z zachowaniem odpowiednich standardów, jest prowadzony w trybie otwartego konkursu, a określone zasady rekrutacji przewidują rzetelną weryfikację umiejętności i predyspozycji kandydatów do prowadzenia działalności naukowej. Na rok 2025/26 w konkursie do SD proponowane tematy prac badawczych dostępne były pierwszy raz we wszystkich 6. dyscyplinach naukowych. Dokumenty publikowane są z wyprzedzeniem, co daje możliwość odpowiedniego przygotowania się kandydatek i kandydatów do SD. Zasady przebiegu konkursu rekrutacyjnego do SD pojawiły się zgodnie z art. 200 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce tj. nie później niż 5 mies. przed rozpoczęciem rekrutacji. Zgłoszenie swojej kandydatury do SD odbywa się przez Internetową Rejestrację Kandydatów (istnieje też wersja angielska), w którym należy dostarczyć elektroniczne podstawowe wersje dokumentów m.in. świadczące o ukończeniu studiów mgr., dyplom oraz dokumenty rozbudowane niezbędne w procesie kwalifikacji tj. projekt badawczy, list motywacyjny, życiorys, opcjonalnie wykaz osiągnięć. Konkurs do SD zostaje przeprowadzony we wrześniu, kandydaci z certyfikatem potwierdzającym znajomość języka angielskiego na poziomie co najmniej B2, zwolnieni są z testu kompetencji językowej. Rozmowa kwalifikacyjna przeprowadzona zostaje na podstawie projektu badawczego, listu motywacyjnego (w którym kandydat m.in. wykazuje swoją dotychczasową działalność), życiorysu itd. W dokumencie - Zasady rekrutacji do Szkoły Doktorskiej Politechniki Koszalińskiej w roku akademickim 2025/2026 pojawia się zapis dostosowania rozmowy kwalifikacyjnej do stopnia niepełnosprawności kandydata, który wcześniej musi złożyć wniosek w celu jej przeprowadzenia w odpowiedni sposób. Podczas wizytacji w SD przedstawione zostały takie rozwiązania, ponieważ 6 osób, to doktoranci z niepełnosprawnościami (jeden ze studentów w pełni korzysta z nauki zdalnej). Postępowanie kwalifikacyjne obejmuje: a) ocenę złożonych dokumentów, w której są brane pod uwagę: – końcową oceną ze studiów II stopnia (celująca – 10 pkt., bardzo dobra – 8 pkt., dobra plus – 7 pkt., dobra – 6 pkt.), – zgodność wykształcenia wyższego z dyscypliną naukową (10 pkt.) lub dziedziną 7 – (5 pkt.) do której aplikuje kandydat, – dodatkowe kwalifikacje, istotne z punktu widzenia planowanej pracy doktorskiej – kursy, szkolenia, certyfikaty, itp. (1 pkt. za każdą kwalifikację, maksymalnie 5 pkt.), b) ocenę dorobku naukowego oraz predyspozycji do pracy naukowej, w której są brane pod uwagę: • publikacje i inne osiągnięcia naukowo-badawcze, projektowe lub artystycznoprojektowe z deklarowanej przez kandydata dyscypliny naukowej, w

tym aktywny udział w konferencjach (maksymalnie 10 pkt.), • konspekt projektu badawczego ze szczególnym uwzględnieniem problemu naukowego i celu badań, analizy stanu wiedzy, proponowanych metod badawczych oraz uzasadnienia znaczenia poznawczego i aplikacyjnego pracy (maksymalnie 20 pkt.), • rozmowa kwalifikacyjna (maksymalnie 25 pkt). Rozmowa kwalifikacyjna, będąca najbardziej istotną częścią postępowania kwalifikacyjnego, składa się z przedstawienia swojej osoby przez kandydata (prezentacja osiągnięć, zainteresowań i zamierzeń), sesji pytań i odpowiedzi w zakresie złożonego konspektu badawczego. W rekrutacji, najwyżej punktowana jest rozmowa kwalifikacyjna (25 pkt.). Wyniki konkursu są jawne, na stronie www SD pojawia się lista osób zakwalifikowanych, udostępniana na ok. 10 dni przed rozpoczęciem nowego roku akademickiego. Wówczas kandydaci i kandydatki mają czas na dostarczenie oryginałów dokumentów, w celu kwalifikacji ostatecznej listy doktorantów.

W procesie rekrutacji do szkoły doktorskiej na szczególne podkreślenie zasługuje możliwość udziału przedstawiciela samorządu doktorantów w charakterze obserwatora. Obecność reprezentanta doktorantów zwiększa transparentność postępowania rekrutacyjnego, wzmacnia jego wiarygodność oraz sprzyja budowaniu zaufania do stosowanych procedur, zarówno wśród kandydatów, jak i społeczności akademickiej. Istotnym elementem podnoszącym jakość procesu rekrutacyjnego jest również włączanie do komisji rekrutacyjnych osób zatrudnionych poza podmiotem prowadzącym szkołę doktorską. Udział ekspertów zewnętrznych sprzyja zachowaniu obiektywizmu ocen, ogranicza ryzyko stronniczości oraz pozwala na szersze spojrzenie na kompetencje i potencjał badawczy kandydatów. Rozwiązanie to należy ocenić jako szczególnie wartościowe w kontekście różnorodności dyscyplin naukowych oraz zróżnicowanych ścieżek rozwoju doktorantów. Kolejną dobrą praktyką jest stosowanie transparentnych kryteriów oceny kandydatów, które są jasno określone i publicznie dostępne. Przejrzystość kryteriów umożliwi kandydatom lepsze przygotowanie się do procesu rekrutacyjnego, a jednocześnie zwiększa przewidywalność i rzetelność podejmowanych decyzji. Takie podejście sprzyja postrzeganiu rekrutacji jako procesu sprawiedliwego i opartego na jasno zdefiniowanych zasadach. Ważnym aspektem dobrej praktyki jest także systematyczne monitorowanie i analiza wyników rekrutacji. Działania te pozwalają na identyfikowanie potencjalnych obszarów wymagających usprawnień oraz na bieżące dostosowywanie procedur rekrutacyjnych do zmieniających się uwarunkowań i potrzeb szkoły doktorskiej. Uzupełnieniem tego procesu jest regularne pozyskiwanie informacji zwrotnych zarówno od kandydatów, jak i członków komisji rekrutacyjnych, co sprzyja ciągłemu podnoszeniu jakości i efektywności rekrutacji. Na uwagę zasługuje również uwzględnianie możliwości indywidualizacji procesu rekrutacyjnego dla osób ze szczególnymi potrzebami, w tym w szczególności dla osób z niepełnosprawnościami. Dostosowanie poszczególnych etapów rekrutacji do indywidualnych ograniczeń lub wymagań kandydatów pozwala na zapewnienie równego dostępu do kształcenia w szkole doktorskiej oraz realizację zasady równości szans, bez naruszania merytorycznych standardów oceny. SD PK posiada również profil w social mediach: Facebook. Wersja angielska strony nie jest rozbudowana, zawiera ogólne informacje i odnośniki do najważniejszych dokumentów (dostępnych w wersji angielskiej), brakuje również materiału wizualnego np. dokumentacji fotograficznej budynku, pracowni, wizytówki prowadzących etc..

Podsumowując, stwierdza się, że proces rekrutacji do Szkoły Doktorskiej jest przejrzysty i oparty na jasno określonych zasadach, które są publicznie dostępne na stronie internetowej

Uczelni. Kandydaci mają zapewniony równy dostęp do informacji oraz jednakowe warunki ubiegania się o przyjęcie do Szkoły Doktorskiej. Analiza dokumentacji oraz informacje uzyskane podczas wizytacji potwierdzają prawidłową realizację procesu rekrutacyjnego i spełnienie wymogów równego traktowania kandydatów. Sugeruje się doprecyzowanie, jak wygląda scenariusz takiej rozmowy lub doprecyzować główne obszary (pytania), do których powinni odnieść się wszyscy kandydaci, np. motywacja do podjęcia studiów w szkole doktorskiej, wstępna koncepcja pracy doktorskiej wraz z odniesieniem się do zakresu badań charakterystycznych dla danej dyscypliny, plany publikacyjne obejmujące wskazanie zakresu publikacji i wydawnictw lub czasopism, orientowanie się w możliwościach finansowania badań ze źródeł zewnętrznych, itp. Kandydatki i kandydaci mają możliwość wyboru zaproponowanej tematyki badawczej, wraz z proponowanym promotorem/ką, w danym roku rekrutacji - lista promotorów i tematów badawczych dostępna jest na stronie www SD (tutaj jednak brakuje dodatkowych linków przenoszących kandydatów do profili potencjalnych promotorów, które rozbudowane są już na stronie wydziałów uczelni). W ocenie Komisji jednym z głównych problemów SD jest wysoki odsetek studentów rezygnujących z kształcenia w I/II semestrze po rozpoczęciu studiów, co częściowo wynika z poziomu reprezentowanego przez kandydatów. Podmiot (PK) nie przedstawił natomiast w raporcie samooceny (ani w innych dokumentach); porównania procesów rekrutacji na przestrzeni lat ani wniosków dotyczących poziomu reprezentowanego przez kandydatów. Komisja sugeruje, aby przeanalizować tę kwestię i podjąć działania mające na celu udoskonalenie sposobu rekrutacji.

- **Jakość opieki naukowej lub artystycznej i wsparcia w prowadzeniu działalności naukowej:**

Regulamin SD zakłada rzetelną rekrutację osób zgłaszających się w roli promotora lub promotorki. Promotor/ka powinien być pracownikiem PK, posiadać co najmniej tytuł dr hab. oraz doświadczenie naukowe w wybranej przez doktoranta dyscyplinie naukowej, potwierdzone publikacjami i aktywnością międzynarodową oraz związane z Indywidualnym Planem Badawczym doktoranta. W wyjątkowych sytuacjach promotorem może być osoba spoza Politechniki Koszalińskiej, jednak wówczas taka kandydatura zatwierdzana jest przez Radę Naukową Dyscypliny PK, tutaj rola Dyrektora SD jest ograniczona. W okresie do 30 dni od rozpoczęcia nauki w SD, doktorant/ka składa wniosek (dostępny na stronie www SD) o wyznaczenie ostatecznego promotora/ki. Proponowani w ww. wniosku promotor/ka są akceptowani przez Dyrektora SD, wcześniej wniosek zaopiniowany jest przez Radę Naukową Dyscypliny. Wraz z upływem czasu (zapisy w regulaminie SD ulegały modyfikacjom w celu jego doprecyzowania, obecnie funkcjonuje regulamin zaakceptowany w 2023), jest większe wsparcie ze strony Dyrektora SD, chociaż w przypadku zmiany promotora raczej jest to związane z nagłą sytuacją (tj. śmiercią promotora/ki, zmianą miejsca pracy promotora/ki). W uzasadnionych sytuacjach doktorant może wnioskować o zmianę promotora/ki (wniosek dostępny na stronie www). Ponadto, aby zadbać o jakość kształcenia, promotorem/ką nie mogą być wykładowcy, których wcześniejsi doktoranci, nie otrzymali pozytywnych recenzji (w ciągu ostatnich 5 lat, co najmniej 2. doktorantów) lub zostali skreśleni z listy studentów SD (od 4. doktorantów). Ograniczona jest też ilość opieki promotorskiej nad doktorantami (max. 4) oraz w roli promotora pomocniczego (max. 2 doktorantów) co daje możliwość większego skupienia się nad doktorantami. Odbывают się regularne spotkania promotora z doktorantem, w ramach seminariów, badań naukowych. Promotorzy zapewniają też możliwość stałego kontaktu za pomocą narzędzi umożliwiających kontakt na odległość - kontakt e-mail, telefoniczny, konsultacje przez Teams. Z ostatnich narzędzi w pełni korzysta jeden ze studentów z niepełnosprawnościami, który ze względu na sytuację uczestniczy w kształceniu w SD w sposób zdalny. Studenci zagraniczni (3 studentów) mają zapewnioną pomoc (wsparcie językowe) w administracji SD, natomiast prowadzenie zajęć w języku angielskim wymaga jeszcze dopracowania (zajęcia prowadzone są głównie w języku polskim, ale studenci mogą liczyć na pomoc wykładowców prowadzących - tłumaczenie wykładów, zadań etc.). Na pewno osobą wspierającą stały kontakt i komunikację między wykładowcą, a doktorantem, jest też promotor/ka pomocniczy, który również podlega odpowiedniej kwalifikacji. Podczas wizytacji w szkole doktorskiej, studenci pozytywnie ocenili zaangażowanie promotorów, wskazując na stały kontakt i zaangażowanie w pracy badawczej. Ponadto opieka promotora/ki poddawana jest ewaluacji podczas oceny śródkresowej doktoranta, a więc po dwóch latach współpracy. Ankietyzacji poddawane są również zajęcia prowadzone w SD, wyniki ankiet są pozytywne, często oscylują w punktacji ponad 4,5 (przy max. punktacji do 5). Chociaż nie wszyscy doktoranci korzystają z tej możliwości, ponieważ analizując dokumenty podczas wizytacji w SD, w ankietach dotyczących zajęć z roku akademickiego 2024/25 - na 47 zaproszonych doktorantów, odpowiedziało 21 osób (21/47) czyli 44,7 %. Doktoranci argumentowali swoją niską aktywność, ze względu na małą ilość grup wykładowych, w związku z tym obawy o ich rzeczywistą anonimowość. SD zapewnia doktorantom opiekę naukową przez cały okres kształcenia. Sposób i kryteria wyznaczania oraz zmiany promotora, promotorów i promotora pomocniczego są określone w Regulaminie Szkoły Doktorskiej. Na stronie internetowej SD znajduje się wykaz potencjalnych promotorów

wraz z krótką charakterystyką obszarów ich działalności naukowej oraz proponowanymi tematami prac doktorskich. Lista ta jest co roku weryfikowana. W Regulaminie SD uwzględniono, obok ustawowych negatywnych przesłanek promotorstwa, brak aktualnego dorobku naukowego związanego z proponowaną tematyką badawczą oraz posiadanie zbyt dużej liczby doktorantów (promotor może mieć nie więcej niż 4, promotor pomocniczy - nie więcej niż 2). Doktoranci nawiązują pierwsze kontakty z promotorami już na etapie rekrutacji - w dokumentach rekrutacyjnych wskazują promotora wraz z opisem jego osiągnięć naukowych, a potencjalny promotor musi wyrazić zgodę na pełnienie opieki naukowej podczas kształcenia w SD. Potencjalny promotor, składając kartę zgłoszenia tematyki badawczej, jest zobowiązany podać nie tylko opis tej tematyki, ale także informacje dotyczące dostępnej infrastruktury badawczej oraz możliwości finansowania danych badań. Gwarantuje to zapewnienie doktorantowi opiekunów o odpowiednio wysokich kompetencjach promotorskich oraz na optymalne dopasowanie promotora/promotorów do specyfiki problemu badawczego stanowiącego przedmiot rozprawy doktorskiej, jak również zapewnienie doktorantowi dostępu do infrastruktury badawczej. SD zapewnia doktorantom wysokiej jakości współpracę z promotorami. Doktoranci mogą być członkami zespołów badawczych kierowanych przez promotorów. Promotorzy oraz promotorzy pomocniczy w trakcie sprawowania opieki podlegają ocenie przez doktorantów poprzez badania ankietowe, a ich wyniki są wykorzystywane w procesie powierzania obowiązków promotora oraz służą ocenie okresowej kadry. Relacje pomiędzy doktorantami a ich opiekunami naukowymi są określane przez doktorantów jako merytoryczne, konstruktywne i oparte na regularnym kontakcie. Promotorzy wykazują się zaangażowaniem w prowadzenie prac doktorskich, oferując trafne wskazówki metodologiczne oraz wsparcie w pokonywaniu napotykanym trudności. Systematyczne przeglądy postępów, organizowane przez Szkołę Doktorską, dodatkowo wzmacniają ten proces, zapewniając ramy instytucjonalne dla rzeczowej dyskusji nad rozwojem projektu badawczego. Również w obszarze wsparcia instytucjonalnego i szkoleniowego sytuacja przedstawia się pozytywnie. Doktoranci mają zapewniony dostęp do niezbędnej infrastruktury badawczej, zasobów bibliotecznych oraz specjalistycznych warsztatów rozwijających kompetencje miękkie i metodyczne. Dział administracyjny Szkoły Doktorskiej skutecznie wspiera doktorantów w sprawach formalnych i organizacyjnych, co pozwala im skupić się przede wszystkim na pracy naukowej. Nie zaobserwowano systemowych barier utrudniających prowadzenie badań czy realizację obowiązków związanych ze ścieżką doktorską. Pomimo tych zdecydowanie pozytywnych ocen, analiza wyłoniła jeden kluczowy obszar, w którym działanie na rzecz dalszej poprawy mogłoby przynieść znaczące korzyści dla międzynarodowego profilu i przyszłych karier absolwentów. Mowa o zwiększonej aktywności w promowaniu i ułatwianiu procesu umiędzynarodowienia doktorantów. Podczas gdy środowisko naukowe i wsparcie merytoryczne na miejscu są oceniane wysoko, uczestnictwo w życiu globalnej społeczności naukowej poprzez wyjazdy na prestiżowe konferencje międzynarodowe czy udział w dłuższych stażach badawczych w renomowanych ośrodkach zagranicznych wydaje się obszarem o potencjale do dalszego rozwoju.

Podsumowując, jakość opieki naukowej lub artystycznej oraz wsparcie w prowadzeniu działalności badawczej stanowią jeden z kluczowych elementów funkcjonowania szkoły doktorskiej, bezpośrednio wpływając na jej renomę, efektywność kształcenia oraz potencjał naukowy. Rola promotora i promotora pomocniczego ma zasadnicze znaczenie dla prawidłowego przebiegu procesu przygotowania rozprawy doktorskiej, rozwoju kompetencji

badawczych doktoranta oraz jego dalszej ścieżki kariery akademickiej lub zawodowej. Doktoranci mają zapewniony systematyczny kontakt z promotorami oraz merytoryczne wsparcie adekwatne do realizowanych badań. Jednocześnie zwraca się uwagę na potrzebę bardziej aktywnego zachęcania doktorantów przez kadrę akademicką do udziału w międzynarodowych stażach, wymianach oraz konferencjach, które stanowią istotny element rozwoju naukowego. Należy jednak podkreślić, że ze względu na wysoką aktywność zawodową wielu doktorantów oraz wynikające z niej ograniczenia organizacyjne, udział w mobilnościach międzynarodowych nie może być traktowany jako obowiązkowy ani wymuszany. Jednocześnie, mając na uwadze występujący również w środowisku akademickim problem mobbingu, nadużyć relacji hierarchicznych czy niewłaściwego sprawowania opieki promotorskiej, zasadne i konieczne jest prowadzenie wnikliwej weryfikacji jakości opieki naukowej oraz innych form wsparcia oferowanych doktorantom przez szkołę doktorską. Weryfikacja ta powinna obejmować zarówno rozwiązania formalne, jak i ich faktyczne funkcjonowanie w praktyce. Przeprowadzona analiza regulaminu szkoły doktorskiej wskazuje, że wdrażane są rozwiązania projakościowe odnoszące się do zapewniania właściwej opieki promotorskiej, ochrony praw doktorantów oraz monitorowania relacji promotor–doktorant. Jednocześnie rozwiązania te mają charakter fragmentaryczny i nie tworzą w pełni spójnego, kompleksowego systemu obejmującego wszystkie kryteria ewaluacyjne związane z jakością opieki naukowej i bezpieczeństwem doktorantów.

- **Rzetelność przeprowadzania oceny śródokresowej:**

Zasady i tryb przeprowadzania oceny śródokresowej zostały szczegółowo określone w § 14 i § 15 Regulaminu Szkoły Doktorskiej Politechniki Koszalińskiej i są jednolicie stosowane. Ocena śródokresowa w SD odbywała się w okresie objętym ewaluacją w ustawowym terminie, w połowie okresu kształcenia tj. na przełomie 4 i 5 semestru kształcenia, a więc odbywa się w połowie kształcenia w SD, tj. po 4 semestrze (przełom semestru 4 i 5). Ocenę śródokresową przeprowadza powołana przez SD komisja, w której jeden z ekspertów musi reprezentować zewnętrzną uczelnię. Ekspert ten posiada dorobek naukowy w reprezentowanej dyscyplinie oraz zbliżony do IPB ewaluowanego doktoranta. Doktorant i promotor/rzy informowani się o dacie oceny śródokresowej, co najmniej na 14 dni przed. Podczas oceny śródokresowej doktoranta ocenie podlega również opieka promotora. Wyniki oceny są jawne, udostępnione w raz z uzasadnieniem na stronie internetowej SD. W okresie ewaluacji przeprowadzono 36 ocen śródokresowych (wszystkie pozytywne), z udziałem recenzentów zewnętrznych. Zasady przeprowadzania oceny śródokresowej dostępne są na stronie internetowej SD. Doktorant może wnioskować o udział przedstawiciela doktorantów (członek Samorządu doktorantów) w ocenie śródokresowej w roli słuchacza. Na ocenę składa się realizacja IPB, w tym działalność naukowa, postępy w realizacji badań niezbędnych w pracy nad końcową rozprawą doktorską, Każda ocena śródokresowa jest protokołowana, z uwzględnieniem opinii końcowej podkreślającej i argumentującej pozytywną lub negatywną ocenę doktoranta. Na szczególne podkreślenie zasługuje fakt, że zarówno wzór prezentacji wykorzystywanej podczas oceny śródokresowej, jak i szablon raportu doktoranta z realizacji indywidualnego planu badawczego są udostępnione na stronie internetowej Szkoły Doktorskiej. Rozwiązanie to ułatwia doktorantom przygotowanie się do procedury oceny, a jednocześnie zapewnia jednolitość formalną i wizualną przedstawianych materiałów, co sprzyja równości traktowania doktorantów oraz porównywalności ocen. Wyniki ocen śródokresowych są jawne i są podawane do wiadomości doktoranta oraz promotora (promotorów) albo promotora i promotora pomocniczego. W dostępnym na stronie internetowej dokumencie: Zasady przeprowadzania oceny śródokresowej zakłada się, że w przypadku uzyskania oceny negatywnej doktorantowi przysługuje prawo do złożenia odwołania, podmiot nie określił jednak procedury postępowania w przypadku zastrzeżeń do wyników tej oceny. Takiego zapisu nie ma także Regulaminie SD. W ewaluowanym okresie przeprowadzono ocenę śródokresową 36. studentów SD, wszystkie zakończyły się oceną pozytywną, być może dlatego nie było takiej potrzeby. Komisja sugeruje jednak rozważenie wprowadzenia procedury odwoławczej od wyniku oceny śródokresowej oraz uwzględnienia tego w Regulaminie SD. W trakcie wizytacji oraz analizy dokumentacji dotyczącej ocen śródokresowych zwrócono uwagę, że wnioski, sugestie oraz opinie komisji zawarte w protokołach mają zróżnicowany stopień szczegółowości i w części przypadków przyjmują dość lakoniczną formę. Pomimo zapisu w regulaminie szkoły doktorskiej, że w indywidualnym planie badawczym powinna zostać zaplanowana mobilność międzynarodowa, w przedłożonych planach można było zauważyć brak informacji na ten temat; kwestia ta nie została również poruszona (w większości) w trakcie ocen śródokresowych. Raport nie zawiera szczegółowego katalogu kryteriów (np. wag punktowych za publikacje, granty, postęp badawczy) ani odniesienia do publicznego regulaminu oceny. Jednocześnie podczas rozmów z przedstawicielami Szkoły Doktorskiej podkreślano, że zasadnicza część informacji zwrotnej przekazywana jest doktorantom bezpośrednio w trakcie rozmowy śródokresowej. Spotkania komisji mają

charakter pogłębionej, merytorycznej dyskusji i trwają zazwyczaj ponad godzinę, często około dwóch godzin. W tym czasie doktorant szczegółowo prezentuje dotychczasowe wyniki badań, stopień realizacji indywidualnego planu badawczego oraz plany dalszych prac, a komisja formułuje rekomendacje dotyczące ewentualnych modyfikacji kierunku badań, harmonogramu działań oraz elementów wymagających wzmocnienia w celu terminowego ukończenia rozprawy doktorskiej. Praktykę tę należy ocenić pozytywnie jako istotnie wzmacniającą rozwojowy charakter oceny śródkresowej. Mając na uwadze zasadę transparentności oraz potrzebę zapewnienia doktorantom pełnego i trwałego dostępu do informacji zwrotnej, zasadne wydaje się rozważenie dalszego ujednoczenia pisemnej formy wniosków i rekomendacji po ocenie śródkresowej. W szczególności można sugerować opracowanie przykładowego lub pomocniczego formularza, wskazującego zakres informacji, które powinny znaleźć się w uzasadnieniu oceny, w tym opis mocnych stron dotychczasowych badań, obszarów wymagających dalszego rozwoju oraz zaleceń dotyczących kolejnych etapów realizacji indywidualnego planu badawczego. Takie rozwiązanie mogłoby przyczynić się do większej spójności dokumentacji oraz wzmocnienia funkcji informacyjnej i rozwojowej oceny śródkresowej, przy jednoczesnym zachowaniu dobrze funkcjonujących praktyk bezpośredniej, pogłębionej informacji zwrotnej. W trakcie rozmów z doktorantami zwracano również uwagę na fakt, że procedura poprzedzająca ocenę obejmuje dodatkowe przedstawienie postępów badań przed Radą Naukową. Doktoranci wskazywali, że z jednej strony rozwiązanie to jest pracochłonne i wymaga dodatkowego przygotowania, z drugiej jednak strony jest postrzegane jako wartościowy element procesu kształcenia. Podczas posiedzeń Rady Naukowej doktoranci prezentują aktualny stan realizacji badań, osiągnięte rezultaty oraz napotymane trudności, co umożliwia wcześniejszą, merytoryczną weryfikację kierunku prowadzonych prac. Praktykę tę należy ocenić pozytywnie, ponieważ pełni ona funkcję przygotowawczą do właściwej oceny śródkresowej, a jednocześnie pozwala na wczesne zidentyfikowanie ewentualnych problemów w realizacji indywidualnego planu badawczego. Na tym etapie możliwe jest wdrożenie działań naprawczych lub korygujących, a także udzielenie doktorantowi wsparcia merytorycznego, zanim potencjalne trudności wpłyną negatywnie na terminowość ukończenia rozprawy doktorskiej. Rozwiązanie to wzmacnia ciągłość monitorowania postępów badań i potwierdza rzetelność oraz wieloetapowość procesu.

Podsumowując, proces oceny śródkresowej jest formalnie prawidłowy, terminowy i z elementem zewnętrznym, co podnosi obiektywizm. Słabości to brak pełnej transparentności kryteriów, szczegółów kompetencji komisji oraz widocznych mechanizmów doskonalenia. 100% pozytywnych wyników wymaga głębszej analizy, by wykluczyć ryzyko braku zróżnicowania ocen. Brak informacji o jednoznaczności i dostępności zasad dla doktorantów (np. publikacja na stronie SD) obniża transparentność. Komisje obejmują recenzentów zewnętrznych (z innych uczelni polskich) oraz profesorów PK, co zwiększa obiektywizm. Na wniosek doktoranta możliwy jest udział przedstawiciela Samorządu Doktorantów. We wrześniu 2025 komisje składały się z uznanych ekspertów. Brak jednak danych o minimalnych kwalifikacjach (np. obligatoryjny dr hab. zewnętrzny) czy zasadach doboru recenzentów, co mogłoby wzmocnić wiarygodność. Jeśli chodzi o merytoryczną ocenę ocen śródkresowych – oceny ekspertów zewnętrznych są bardzo związane i nie zawierają konstruktywnych komentarzy. Oceny są integralną częścią programu kształcenia, przeprowadzane terminowo (np. wrzesień 2025 dla kolejnej kohorty).

Powoływana jest komisja ds. oceny śródkresowej osobno dla każdego doktoranta. W regulaminie szkoły doktorskiej umieszczone są postanowienia mające na celu zapewnienie bezstronności i obiektywności członków komisji (np. wprowadzenie zakazu pełnienia tej funkcji w oznaczonych przypadkach) oraz procedury wyłączenia takiej osoby z prac komisji. Niestety poprawy w kolejnej iteracji wymaga rzetelne dokumentowanie sposobu działania komisji ds. oceny śródkresowej – w szczególności w postaci protokołu z jej prac. SeminaRIA monitorujące IPB są otwarte, co zapewnia ciągłe śledzenie postępów. Proces jest zgodny z harmonogramem, bez zgłoszonych opóźnień. Brak dowodów na systematyczne doskonalenie (np. ankiety poodceny wśród doktorantów, analizy przyczyn 100% pozytywnych wyników, zmiany regulaminu). Wszystkie oceny zakończone pozytywnie mogą wskazywać na wysoką jakość doktorantów, ale też na potencjalnie zbyt łagodne kryteria – raport nie analizuje tego zjawiska ani nie opisuje działań korygujących.

- **Umiejdzynarodowienie:**

Umiejdzynarodowienie Szkoły Doktorskiej Politechniki Koszalińskiej stanowi istotny element jej działalności dydaktycznej i naukowej i jest realizowane w wielu obszarach, w tym poprzez współpracę z zagranicznymi ośrodkami akademickimi, udział w międzynarodowych projektach badawczych oraz organizację i współorganizację konferencji, warsztatów i seminariów naukowych. Z analizy raportu samooceny wynika, że mobilność zagraniczna nauczycieli akademickich prowadzących kształcenie w Szkole Doktorskiej, w szczególności w formie dłuższych staży naukowych, została w nim przedstawiona w sposób ograniczony. Jednocześnie informacje uzyskane podczas rozmów przeprowadzonych w toku ewaluacji wskazują, że faktyczna aktywność międzynarodowa kadry jest szersza i obejmuje m.in. udział w projektach międzynarodowych, krótkoterminowe wyjazdy naukowe, aktywność konferencyjną oraz współpracę badawczą z zagranicznymi ośrodkami. Zasadne jest zatem pełniejsze odzwierciedlenie tej aktywności w przyszłych raportach samooceny. Raport samooceny nie w pełni odzwierciedla rzeczywistą sytuację w zakresie umiejdzynarodowienia, co ujawniło spotkanie z władzami Szkoły Doktorskiej, kadram naukową oraz doktorantami, dostarczając cennych uzupełnień. Znaczna część wykładowców (spośród 65 prowadzących kształcenie) posiada międzynarodowy dorobek naukowy, obejmujący udział w projektach finansowanych przez NCN, NCBiR oraz Fundację na rzecz Nauki Polskiej. Kadra aktywnie uczestniczy w wyjazdach międzynarodowych, takich jak konferencje i staże, co wspiera współpracę w ramach sojuszu Uniwersytetu Europejskiego EU4Dual (od 2022/2023), skupiającego się na edukacji dualnej z partnerami z Hiszpanii, Niemiec, Austrii, Finlandii, Francji, Węgier, Chorwacji i Malty. Raport nie zawiera jednak precyzyjnych danych ilościowych, w tym procentu kadry z doświadczeniem zagranicznym, liczby mobilności outgoing/incoming wśród promotorów (44 głównych i 29 pomocniczych) czy publikacji współautorskich z zagranicznymi ośrodkami. Brak systemowych mechanizmów monitorowania tych aktywności wskazuje, że umiejdzynarodowienie opiera się głównie na indywidualnych inicjatywach, a nie na instytucjonalnym wsparciu na dużą skalę. Poziom ten oceniamy jako umiarkowany, z potencjałem wzrostu dzięki EU4Dual. Szkoła promuje mobilność poprzez programy Erasmus+ i CEEPUS (współpraca z uczelniami z Czech, Słowacji, Mołdawii, Czarnogóry, Austrii i Rumunii), a także staże badawcze i konferencje międzynarodowe. Przykłady z końca 2025 r. obejmują udział doktorantów w Qualitative Research Conference na Malcie (listopad 2025) oraz innych wydarzeniach o podobnym charakterze. Anglojęzyczny program kształcenia (uchwalony w lutym 2025) ułatwia udział osób spoza Polski. Liczba doktorantów-cudzoziemców w okresie ewaluacji pozostaje jednak niska – zaledwie 3 na 92 ogółem (ok. 3,3%). Chociaż kadra wykazuje wysoką aktywność w wyjazdach międzynarodowych, liczba takich mobilności wśród doktorantów mogłaby być większa, co sugeruje potrzebę intensyfikacji promocji tych możliwości. Brak szczegółowych informacji o zrealizowanych wyjazdach w ramach IPB, publikacjach z zagranicznymi współautorami (choć ogółem doktoranci opublikowali 159 prac, w tym w JCR) czy grantach międzynarodowych podkreśla, że skala umiejdzynarodowienia działalności naukowej jest ograniczona. W odniesieniu do doktorantów należy zauważyć, że stopień wykorzystania dostępnych możliwości mobilności międzynarodowej, w tym wyjazdów na zagraniczne staże badawcze oraz konferencje naukowe, nie jest obecnie satysfakcjonujący. Ze względu na minimalną liczbę doktorantów-cudzoziemców (3 osoby), mechanizmy wsparcia nie zostały szeroko przetestowane. Raport wskazuje na możliwość udziału zagranicznych wolnych słuchaczy oraz anglojęzyczny program kształcenia (od 2025 r.), co stanowi krok ku

inkluzji. Rozmowa z doktorantem spoza Polski potwierdziła, że otrzymuje on wsparcie ze strony Szkoły Doktorskiej, jednak uczęszcza na wykłady prowadzone w języku polskim. Jak wskazywano podczas spotkań ewaluacyjnych, istotnym czynnikiem ograniczającym mobilność doktorantów jest ich wysoka aktywność zawodowa poza uczelnią oraz wynikające z niej uwarunkowania organizacyjne, w tym brak zgody pracodawców na dłuższe wyjazdy zagraniczne. Okoliczność ta nie powinna jednak trwale ograniczać rozwoju naukowego doktorantów ani ich zaangażowania w umiędzynarodowienie badań. W tym kontekście zasadne jest podjęcie bardziej intensywnych działań zachęcających doktorantów do aktywnego udziału w umiędzynarodowieniu, w szczególności poprzez wyjazdy zagraniczne, realizację staży badawczych, udział w międzynarodowych konferencjach oraz nawiązywanie współpracy naukowej z badaczami z zagranicznych ośrodków. Wyraźnie zaznacza się potrzeba większego zaangażowania doktorantów w ten obszar, zarówno na etapie realizacji indywidualnych planów badawczych, jak i w szerszym kontekście strategii rozwoju Szkoły Doktorskiej. Jednocześnie jako istotny kierunek dalszego rozwoju umiędzynarodowienia, można wskazać potrzebę zwiększenia liczby stacjonarnych wykładów gościnnych i warsztatów prowadzonych przez naukowców z zagranicy. Bezpośredni kontakt z zagranicznymi badaczami sprzyja budowaniu trwałych relacji naukowych i realnemu umiędzynarodowieniu środowiska akademickiego. Warto przy tym aktywnie włączać doktorantów w inicjowanie takich działań, w tym zachęcać ich do zapraszania zagranicznych naukowców reprezentujących ich dyscypliny, we współpracy z władzami Szkoły Doktorskiej. Podejmowane dotychczas działania w zakresie umiędzynarodowienia należy ocenić pozytywnie, jednak ich dalszy rozwój powinien w większym stopniu koncentrować się na bezpośrednim zaangażowaniu doktorantów oraz wzmacnianiu ich mobilności i widoczności naukowej na arenie międzynarodowej. Takie podejście przyczyni się zarówno do zwiększenia rozpoznawalności Szkoły Doktorskiej i Politechniki Koszalińskiej, jak i do podniesienia jakości kształcenia oraz kompetencji badawczych doktorantów.

Podsumowując, zwiększenie potencjału poprzez umiędzynarodowienie jest jednym z pięciu głównych celów strategicznych przyjętych przez Politechnikę Koszalińską. Uczelnia bierze aktywny udział w Uniwersytecie Europejskim EU4DUAL, ponadto dąży do intensyfikacji wymiany międzynarodowej – zarówno wśród pracowniczek i pracowników, jak i studentek oraz studentów. Według raportu samooceny, współpraca międzynarodowa stanowi istotny element misji edukacyjnej Szkoły Doktorskiej, umożliwiając doktorantom prowadzenie części badań w zagranicznych ośrodkach akademickich oraz udział w międzynarodowych projektach badawczych, konferencjach i warsztatach naukowych. Niestety, trend ten nie znajduje odzwierciedlenia w danych ilościowych przedstawionych przez podmiot w raporcie samooceny. W ocenie komisji doktoranci nieczęsto uczestniczą w konferencjach naukowych, niewielu z nich skorzystało z możliwości udziału w stażu zagranicznym. Pomimo tego, że Uchwałą nr 81/2024 Senatu Politechniki Koszalińskiej z dnia 26 lutego 2025 r. ustalono program studiów w języku angielskim dla Szkoły Doktorskiej Politechniki Koszalińskiej, a także zrekrutowano do SD 3 cudzoziemców, nie prowadzi się kursów w języku angielskim. Podczas wizytacji w SD władze uczelni podkreślały udział Politechniki Koszalińskiej oraz SD w projekcie EU4Dual - Europejskiego Uniwersytetu Kształcenia Dualnego, w ramach europejskiego sojuszu, w skład którego wchodzi uczelnie z Hiszpanii, Francji, Niemiec, Austrii, Węgier, Chorwacji, Finlandii, Malty oraz Polski. Jest to program rozwijający relację między edukacją, a potencjalnym rynkiem pracy, współpraca z zagranicznymi ośrodkami oraz przemysłem.

Mobilność dydaktyczną umożliwia program CEEPUS. Większą mobilnością oraz działalnością naukową charakteryzują się wykładowcy niż doktoranci. Podczas wizytacji w SD, okazało się, że w większości przypadków doktoranci prowadzą w tym samym czasie działalność zawodową, która uniemożliwia im wyjazdy na staże i dłuższe pobyty studyjne. Częściej są to udziały w konferencjach. W celu dalszego wzmocnienia umiędzynarodowienia Szkoły Doktorskiej na Politechnice Koszalińskiej, sugeruje się zwiększenie aktywności doktorantów w wyjazdach zagranicznych, takich jak konferencje, staże badawcze oraz programy wymiany w ramach projektów realizowanych na Politechnice Koszalińskiej. Chociaż kadra naukowa wykazuje wysoką mobilność, co pozytywnie wpływa na współpracę międzynarodową, rozszerzenie tych możliwości na doktorantów pozwoliłoby na głębszą integrację z globalnym środowiskiem akademickim, rozwój kompetencji językowych oraz nawiązywanie kontaktów z zagranicznymi ośrodkami. Aby osiągnąć ten cel, zaleca się wdrożyć dedykowane kampanie promocyjne, dodatkowe fundusze na mobilność oraz system monitorowania i raportowania wyjazdów, co przyczyni się do wzrostu liczby publikacji współautorskich i grantów międzynarodowych, ostatecznie podnosząc prestiż instytucji.

- **Skuteczność kształcenia doktorantów:**

Program trwa 8 semestrów; w okresie ewaluacji ukończyło Szkołę Doktorską jedynie 3 doktorantów (z naboru 2019/2020). Młody wiek szkoły wyjaśnia niską liczbę absolwentów, jednakże wysoki odsetek skreśleń (38 na 93 zrekrutowanych, ok. 41%) wskazuje na istotne wyzwania w zakresie retencji. Zgodnie z informacjami uzyskanymi podczas spotkania z przedstawicielami Szkoły Doktorskiej, znaczna liczba tych skreśleń, w większości przypadków mająca miejsce w początkowym roku działalności szkoły, wystąpiła w okresie trwania pandemii COVID-19 i była w dużej mierze spowodowana czynnikami ludzkimi, takimi jak trudności adaptacyjne lub osobiste wyzwania uczestników. Przyczyny te nie zostały jednak szczegółowo przeanalizowane w przedłożonym raporcie, co ogranicza możliwość pełnej oceny i wdrożenia działań zapobiegawczych. W okresie objętym ewaluacją zrekrutowano 93 studentów, ale tylko 3 doktorantom nadano stopień doktora. Dotychczas nie było odmowy nadania stopnia doktora. Wskaźnik ten jest zadowalający, aczkolwiek baza danych jest niewielka, co uniemożliwia wyciągnięcie szerszych wniosków na obecnym etapie rozwoju szkoły. Terminowość kończenia kształcenia w SK PK jest bardzo niejasna. Zważywszy na fakt, że do tej pory wyniki oceny śródkresowej doktorantów są pozytywne. Biorąc pod uwagę czas kształcenia w szkole doktorskiej oraz wykaz doktorantów w raporcie SD w systemie SEDok, w roku 2023 SD powinno ukończyć 3 doktorantów, w roku 2024 - powinno to być 8 doktorantów, w 2025 - 5 doktorantów. Według raportu SD ukończyło wraz z obroną rozprawy doktorskiej 2 doktorantów, 1 doktorant złożył rozprawę doktorską w czerwcu 2025. Podczas wizytacji została podana informacja o kolejnych 3 złożonych rozprawach doktorskich. Na pewno wpływ na zaistniałą sytuację miał okres pandemii, który obejmuje okres ewaluacji. Jednak w przedstawionym przez jednostkę raporcie, zabrakło informacji, o wydłużonych procesach kształcenia podczas wybranych toków studiów (np. urlop macierzyński), te wyjaśniły się podczas wglądu do dokumentów podczas wizytacji. Ponadto, władze SD oraz wykładowcy i promotorzy, zaznaczyli, że przyczyną wysokiej liczby skreśleń w pierwszych latach SD, są w większości decyzje samych doktorantów, podyktowane porzuceniem studiów w SD na rzecz pracy zawodowej (lepsze warunki finansowe) oraz brak świadomości na czym polega uczestnictwo w SD i zobowiązania doktoranta. Podczas wizytacji, zasugerowana została promocja SD oraz prezentacja charakteru studiów na dedykowanych spotkaniach dla studentów (przyszłych kandydatów szkoły doktorskiej) oraz podwyższenie progów rekrutacji, celem przyjęcia kandydatów rzeczywiście nastawionych na badawczość i rozwój naukowy, a nie tylko na korzyści finansowe. Doktoranci osiągnęli łącznie 159 publikacji (o łącznej wartości 10 921 punktów MEiN/IF według stanu na 05.11.2025), w tym artykuły w czasopiśmie z listy JCR, aktywne wystąpienia na konferencjach (w tym międzynarodowych) oraz udział w projektach i grantach. Publikacje te ukazały się w latach 2019–2024, natomiast w roku 2025 nie odnotowano żadnych publikacji autorstwa doktorantów, co stanowi niekorzystny wynik i może wskazywać na spadek aktywności badawczej w ostatnim okresie ewaluacji. Osiągnięcia te pozostają bezpośrednio związane z realizacją Indywidualnych Planów Badawczych (IPB), jednak brak kontynuacji w postaci nowych publikacji w 2025 roku wymaga dalszej analizy przyczyn oraz wdrożenia ewentualnych działań korygujących, aby utrzymać dynamikę rozwoju naukowego uczestników programu. Ankietyzacja wśród doktorantów jest regularnie przeprowadzana, a wyniki omawiane na spotkaniach Dyrektora Szkoły Doktorskiej z doktorantami (comiesięczne z przedstawicielami Samorządu Doktorantów oraz semestralne ze wszystkimi uczestnikami). Dobra współpraca z Samorządem prowadzi do uwzględniania

zgłaszanych sugestii, czego przykładem są zmiany w regulaminach oraz wprowadzenie strefy doktoranta od 2023 roku. Niemniej jednak, raport nie zawiera szczegółowych wyników ankiet ani konkretnych przykładów wdrożonych zmian, co mogłoby dodatkowo wzmocnić dowody na skuteczność tych mechanizmów. Przy zaledwie 3 absolwentach (stan na 2025 rok) monitoring karier zawodowych nie jest jeszcze opisany ani wdrożony w sposób systematyczny. Brak dedykowanego systemu śledzenia losów absolwentów stanowi lukę w procesie ewaluacji długoterminowej skuteczności programu, co zaleca się uwzględnić w przyszłych planach rozwoju Szkoły Doktorskiej.

W raporcie samooceny pojawia się rozbudowana informacja o działalności naukowej doktorantów, udział w konferencjach w kraju i za granicą, stypendia (np. Santander) i dofinansowania np. z programu MINIATURA (1 doktorantka). Co ciekawe, wśród doktorantów nie ma laureatów/ek Stypendium dla Młodych Naukowców Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Nie ma też informacji czy doktoranci aplikowali o ww. stypendium. W raporcie SD wizytówki doktorantów, prezentują też osoby, których działalność naukowa nie jest wyróżniająca, tutaj podczas wizytacji sytuacja ta była argumentowana podjętą aktywnością zawodową doktorantów, która w wielu przypadkach jest dominująca. Natomiast wart uwagi jest fakt, że pierwsza z rozpraw doktorskich została obroniona z wyróżnieniem. Oceny jakości kształcenia w SD prowadzone są na podstawie hospitacji oraz wypełnianych przez doktorantów elektronicznych ankiet dot. kursów. Wyniki ankiet są pozytywne, średnia ocena powyżej 4,5 pkt. (próg pkt. to 5). Jednak aktywność doktorantów w wypełnianiu ww. ankiet jest niska (szerzej proces ankietyzacji oraz przykładowe wyniki, zostały przeze mnie opisane w raporcie do kryterium 5). Następnie wyniki omawiane są na Radzie Szkoły oraz podczas spotkań Dyrektora SD z doktorantami. Informacje o rozwoju zawodowym absolwentów SD zbiera Biuro Karier i Promocji Edukacji, podmiot nie wskazał dokładnych narzędzi weryfikacji np. kontakt e-mail, czy wysyłana do absolwentów ankietą oraz ich efektów. Informacje oraz raporty działalności zawodowej absolwentów, dostępne są w systemie ELA. Władze SD oraz byli promotorzy, zapewnili, że mają stały kontakt z absolwentami (na ten moment jest to 3 absolwentów), ponieważ są to osoby zatrudnione w podmiocie. W Regulaminie Szkoły Doktorskiej wskazano kryteria dotyczące kształcenia doktorantów oraz warunki jego realizacji. Jednocześnie Zespół Oceniający sugeruje rozważenie wprowadzenia zmian w regulaminie w celu jednoznacznego doprecyzowania zapisów, tak aby nie budziły one wątpliwości co do spełnienia przez wszystkich doktorantów wszystkich efektów uczenia się przypisanych do kwalifikacji na poziomie 8 Polskiej Ramy Kwalifikacji. Takie doprecyzowanie wzmocni spójność regulacji wewnętrznych oraz przejrzystość oceny skuteczności kształcenia doktorów.

V. OPINIA KOŃCOWA I REKOMENDACJE

Na podstawie przeprowadzonej analizy dokumentacji, wyników wizytacji oraz rozmów z władzami Szkoły Doktorskiej, kadrami akademicką, administracją oraz doktorantami, Zespół Oceniający stwierdza jednoznacznie, że Szkoła Doktorska spełnia wszystkie kryteria ewaluacyjne określone dla oceny jakości kształcenia doktorantów. Funkcjonujące rozwiązania organizacyjne, dydaktyczne i naukowe tworzą spójny system zapewniania jakości kształcenia, odpowiadający wymaganiom kwalifikacji na poziomie 8 Polskiej Ramy Kwalifikacji (PRK).

Kryterium 1 – Adekwatność programu kształcenia oraz Indywidualnych Planów Badawczych do efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 PRK oraz ich realizacja. Program kształcenia oraz Indywidualne Plany Badawcze zostały zaprojektowane w sposób spójny z efektami uczenia się właściwymi dla kwalifikacji na poziomie 8 PRK. Struktura programu uwzględnia specyfikę dyscyplin naukowych reprezentowanych w Szkole Doktorskiej oraz zapewnia odpowiednią równowagę pomiędzy kształceniem metodologicznym, rozwojem kompetencji badawczych i realizacją indywidualnych projektów badawczych. Indywidualne Plany Badawcze stanowią realne narzędzie planowania i monitorowania postępów doktorantów, a ich realizacja jest systematycznie weryfikowana. Jednocześnie rekomenduje się:

- 1.1. zaktualizowanie tabeli zawierającej opis kryteriów, zawartej w par. 26, Pkt. 4 „Skala ocen stosowana w Szkole Doktorskiej” (Załącznik do Uchwały Nr 21/2023 Senatu PK z dn. 29.03.2023 r. „Regulamin Szkoły Doktorskiej Politechniki Koszalińskiej”;
- 1.2. przeprowadzić szczegółową weryfikację efektów uczenia zawartych we wszystkich kartach kursów oraz prawidłowości formułowania efektów uczenia się dla poszczególnych kursów;
- 1.3. uzupełnić stronę internetową SD w j. angielskim w zakładce dla doktorantów „program kształcenia” o listę kursów obieralnych.

Kryterium 2 – Sposób weryfikacji efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 PRK. Weryfikacja efektów uczenia się prowadzona jest w sposób rzetelny, wieloaspektowy i dostosowany do charakteru kształcenia doktoranckiego. Stosowane metody oceny umożliwiają sprawdzenie zarówno poziomu wiedzy, jak i umiejętności jej praktycznego zastosowania w pracy badawczej. System raportowania postępów, seminariów, ocen cząstkowych oraz bieżącej informacji zwrotnej zapewnia obiektywność ocen i wspiera rozwój doktorantów, przy zachowaniu transparentnych zasad weryfikacji. Jednocześnie rekomenduje się:

- 2.1. lepsze dostosowanie opisu form zaliczania poszczególnych kursów do wytycznych z Programu kształcenia, jak również wskazanie reżimu dla poszczególnych kursów (egzamin/zliczenie);
- 2.2. krytyczną analizę z Raportu z wewnętrznej ewaluacji jakości kształcenia oraz opieki naukowej sprawowanej przez promotorów (z dn. 13.02.2024 r.) oraz sformułowanie i wdrożenie wniosków.

Kryterium 3 – Kwalifikacje nauczycieli akademickich lub pracowników naukowych prowadzących kształcenie w Szkole Doktorskiej. Kadra zaangażowana w kształcenie doktorantów posiada

wysokie kwalifikacje naukowe i dydaktyczne, potwierdzone dorobkiem badawczym, doświadczeniem promotorskim oraz aktywnością w projektach naukowych i międzynarodowych. System weryfikacji kwalifikacji promotorów i prowadzących zajęcia jest rzetelny i uwzględnia zarówno wymagania ustawowe, jak i specyfikę poszczególnych dyscyplin. Zapewniona jest ciągłość rozwoju kompetencji kadry, w tym w zakresie opieki promotorskiej. Jednocześnie rekomenduje się:

- 3.1. doprecyzowanie scenariusza rozmowy z kandydatami do SD lub doprecyzowanie głównych obszarów (pytań), do których powinni odnieść się wszyscy kandydaci;
- 3.2. zaktualizowanie strony internetowej SD o dodatkowe linki przenoszące kandydatów do profili potencjalnych promotorów;
- 3.3. w odniesieniu do problemu wysokiego odsetka studentów rezygnujących z kształcenia w I/II semestrze po rozpoczęciu studiów, rekomenduje się, aby przeanalizować tę kwestię i podjąć działania mające na celu udoskonalenie sposobu rekrutacji.

Kryterium 4 – Jakość procesu rekrutacji. Proces rekrutacji do Szkoły Doktorskiej jest przejrzysty, oparty na jasno określonych i publicznie dostępnych kryteriach oceny kandydatów. Włączenie przedstawicieli doktorantów w charakterze obserwatorów oraz udział ekspertów zewnętrznych w komisjach rekrutacyjnych zwiększają transparentność i wiarygodność procedur. Systematyczna analiza wyników rekrutacji umożliwia ich doskonalenie i dostosowywanie do zmieniających się potrzeb. Jednocześnie rekomenduje się:

- 4.1. opracowanie i wdrożenie mechanizmu pozwalającego na większą szczegółowość przygotowywanych wniosków, rekomendacji oraz opinii komisji, zawartych w protokołach z oceny śródkresowej doktorantów;
- 4.2. zaplanowanie mobilności międzynarodowej w indywidualnym planie badawczym;
- 4.3. uzupełnienie wymagań do raportów z oceny śródkresowej o szczegółowy katalog kryteriów (np. wag punktowych za publikacje, granty, postęp badawczy) oraz weryfikowanie procesu ich raportowania.

Kryterium 5 – Jakość opieki naukowej lub artystycznej i wsparcia w prowadzeniu działalności naukowej. Szkoła Doktorska zapewnia doktorantom wysokiej jakości opiekę naukową lub artystyczną, opartą na indywidualnym podejściu, regularnym kontakcie z promotorem oraz jasno określonych zasadach współpracy. Funkcjonujące mechanizmy monitorowania relacji promotorskiej, możliwości zmiany promotora oraz dostęp do wsparcia instytucjonalnego wzmacniają bezpieczeństwo i komfort pracy doktorantów oraz sprzyjają skutecznej realizacji projektów badawczych.

Kryterium 6 – Rzetelność przeprowadzania oceny śródkresowej. Ocena śródkresowa przeprowadzana jest zgodnie z obowiązującymi regulacjami, w sposób obiektywny i merytoryczny. Stanowi ona istotny element systemu monitorowania postępów doktorantów, pozwalając na ocenę jakości realizacji Indywidualnego Planu Badawczego oraz podejmowanie działań korygujących. Procedura ta jest pozytywnie oceniana zarówno przez doktorantów, jak i kadre akademicką. Jednocześnie rekomenduje się:

- 6.1. określenie procedury postępowania w przypadku zastrzeżeń do wyników oceny śródkresowej;

6.2. wprowadzenie procedury odwoławczej od wyniku oceny śródkresowej oraz uwzględnienia tego w Regulaminie SD.

Kryterium 7 – Umiejdzynarodowienie. Szkoła Doktorska prowadzi aktywne działania w zakresie umiejdzynarodowienia kształcenia i badań naukowych. Obejmują one mobilność doktorantów i kadry, udział w projektach międzynarodowych, współpracę z zagranicznymi ośrodkami naukowymi oraz obecność specjalistów z zagranicy w procesie kształcenia. Działania te skutecznie wspierają podnoszenie jakości badań oraz rozpoznawalność Szkoły Doktorskiej w środowisku międzynarodowym. Jednocześnie rekomenduje się:

- 7.1. opracowanie i wprowadzenie mechanizmu zwiększającego aktywność doktorantów w wyjazdach zagranicznych, takich jak konferencje, staże badawcze oraz programy wymiany w ramach projektów realizowanych na Politechnice Koszalińskiej;
- 7.2. wdrożenie dedykowanych kampanii promocyjnych, dodatkowych funduszy na mobilność oraz systemu monitorowania i raportowania wyjazdów zagranicznych.

Kryterium 8 – Skuteczność kształcenia doktorantów. Skuteczność kształcenia doktorantów potwierdzają osiągnięte efekty w postaci realizowanych projektów badawczych, aktywności publikacyjnej, udziału w konferencjach oraz pozytywnych ocen postępów na kolejnych etapach kształcenia. System wsparcia, monitorowania i ewaluacji sprzyja terminowej realizacji doktoratów oraz przygotowuje doktorantów do dalszej kariery naukowej, dydaktycznej lub zawodowej poza uczelnią. Jednocześnie rekomenduje się:

- 8.1. większą promocję SD na dedykowanych spotkaniach dla studentów (przyszłych kandydatów szkoły doktorskiej);
- 8.2. podwyższenie progów rekrutacji, celem przyjęcia kandydatów rzeczywiście nastawionych na badawczość i rozwój naukowy, a nie np. na korzyści finansowe.

VI. OCENA I UZASADNIENIE

Ocena końcowa:
pozytywna

Uzasadnienie:

Na podstawie przeprowadzonej analizy dokumentacji, wyników wizytacji oraz rozmów z władzami Szkoły Doktorskiej, kadrami akademicką, administracją oraz doktorantami, Zespół Oceniający stwierdza jednoznacznie, że Szkoła Doktorska spełnia wszystkie kryteria ewaluacyjne określone dla oceny jakości kształcenia doktorantów. Funkcjonujące rozwiązania organizacyjne, dydaktyczne i naukowe tworzą spójny system zapewniania jakości kształcenia, odpowiadający wymaganiom kwalifikacji na poziomie 8 Polskiej Ramy Kwalifikacji (PRK).

System Ewaluacji Szkół Doktorskich jest finansowany
ze środków Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego

KEN

2023-2027

Minister Nauki
i Szkolnictwa Wyższego

OŚRODEK
PRZETWARZANIA
INFORMACJI
PAŃSTWOWY INSTYTUT BADAWCZY